

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 436/2009**від 26 травня 2009 року**

про запровадження докладних правил щодо застосування Регламенту Ради (ЄС) № 479/2008 про запровадження реєстрів виноградників, обов'язкових декларацій та збору інформації з метою моніторингу ринку виноробства, документів, що супроводжують поставки партій виноробної продукції, та реєстрів виноробства

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейської Спільноти,

Беручи до уваги Регламент Ради (ЄС) № 479/2008 від 29 квітня 2008 року про спільну організацію ринку вина, внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1493/1999, (ЄС) № 1782/2003, (ЄС) № 1290/2005, (ЄС) № 3/2008 та скасування Регламентів (ЄЕС) № 2392/86 та (ЄС) № 1493/1999⁽¹⁾, та зокрема Статті 115(2) та Статті 121 цього Регламенту,

Оскільки:

- (1) Регламент (ЄС) № 479/2008 вніс зміни до попередніх документів, що регламентують ринок вина, як зазначено в Регламенті Ради (ЄС) № 1493/1999 від 17 травня 1999 року про спільну організацію ринку вина ⁽²⁾, та скасував Регламент Ради (ЄЕС) № 2392/86 від 24 липня 1986 року про створення у Спільноті реєстру виноградників ⁽³⁾ починаючи з 1 серпня 2009 року.
- (2) Обов'язкова інформація та положення, що стосуються оновлення та моніторингу реєстру вин, містяться в Регламенті (ЄЕС) № 2392/86, а докладні правила імплементації, що стосуються ведення реєстру виноградників, містяться в Регламенті Комісії (ЄЕС) № 649/87 ⁽⁴⁾.
- (3) Стаття 108 Регламенту (ЄС) № 479/2008 передбачає, що певні Держави-члени ЄС зобов'язані вести реєстр виноградників, що міститиме актуальну

інформацію про виробничий потенціал.

- (4) Необхідно скасувати Регламент (ЄЕС) № 649/87 та ухвалити докладні правила імплементації щодо реєстру виноградників.
- (5) Основною метою реєстру виноградників є моніторинг та верифікація виробничого потенціалу. Відповідно до Статті 116 Регламенту (ЄС) № 479/2008, Держави-члени ЄС зобов'язані забезпечити сумісність між адміністративними процедурами і процедурами контролю та Інтегрованою системою адміністрування та контролю (IACS). Зокрема, порядок ідентифікації виробників вина та оброблюваних ділянок виноградників має бути сумісний з системою IACS.
- (6) З метою уникнення надмірного адміністративного навантаження та одночасно не завдаючи шкоди цілям, у яких було створено реєстр виноградників, збирання інформації від виробників із дуже обмеженим обсягом виробництва не має бути обов'язковим.
- (7) Для забезпечення практичного застосування реєстру виноградників відомості, що містяться в ньому, мають узгоджуватися з відомостями, що містяться в повідомленнях, передбачених в Розділі IV, даними про виробничий потенціал, Регламенті Комісії (ЄС) № 555/2008 ⁽⁵⁾ про запровадження докладних правил для імплементації Регламенту Ради (ЄС) 479/2008 щодо програм підтримки, торгівлі із третіми країнами, виробничого потенціалу та заходів контролю у виноробстві.

¹ Офіційний вісник, серія L, номер 148, 06.06.2008, С. 1.² Офіційний вісник, серія L, номер 179, 14.07.1999, С. 1.³ Офіційний вісник, серія L, номер 208, 31.07.1986, С. 1.⁴ Офіційний вісник, серія L, номер 62, 05.03.1987, С. 10.⁵ Офіційний вісник, серія L, номер 170, 30.06.2008, С. 1.

- (8)З метою забезпечення узгодженості між наявними даними щодо виноградарства певні такі дані, зібрані в рамках Регламенту Ради (ЄС) № 357/79 від 5 лютого 1979 року про статистичні обстеження ділянок, що на них вирощують виноград ⁽⁶⁾, необхідно внести до реєстру виноградників, зокрема, дані щодо року, в якому земельні ділянки були засаджені виноградом.
- (9)З метою забезпечення відповідності між інформацією, що міститься в реєстрі виноградників, та реальною ситуацією у виноградарстві, таку інформацію необхідно постійно оновлювати та регулярно перевіряти.
- (10)Стаття 111 Регламенту (ЄС) № 479/2008 передбачає, що виробники винограду, призначеного для виноробства, а також виробники виноградного суслу та молодого вина кожного року подають декларації про врожай за кожний відповідний рік, а виробники вина і суслу, а також комерційні оператори, крім роздрібної торгівлі, подають декларації про запаси продукції кожного року. Зазначена вище Стаття також передбачає, що Держави-члени ЄС мають право також вимагати від продавців винограду заявляти кількості проданого винограду.
- (11)З метою сприяння обробці даних, що мають відношення до декларацій, кожну декларацію, що подається уповноваженому адміністративному підрозділу необхідно розглядати окремо від будь-яких інших декларацій, що їх один і той самий виробник міг подати в інший адміністративний орган Держави-члена ЄС.
- (12)Разом з тим, виробники, що можуть надати всю необхідну інформацію в одній декларації про виробництво вина не зобов'язані подавати дві декларації. Дуже дрібних виробників можна звільнити від надання декларацій, оскільки їх загальний обсяг виробництва становить дуже малу частку від обсягу виробництва Спільноти.
- (13)Необхідно також передбачити положення, що вимагає від операторів, що продають виноробну продукцію, надавати декларації у встановлені терміни.
- (14)З метою сприяння діяльності щодо управління ринком необхідно встановити терміни для подання декларацій. Оскільки збір врожаю здійснюється в різних Державах-членах ЄС в різний час, необхідно рознести в часі терміни для подання декларацій виробниками.
- (15)З метою сприяння застосуванню цього Регламенту відомості, що їх необхідно зазначати в деклараціях, необхідно викласти в цьому Регламенті в табличній формі. Державам-членам ЄС необхідно надати можливість ухвалювати рішення щодо форми, в якій оператори зобов'язані надавати ці відомості.
- (16)Використання комп'ютеризованих процедур поступово замінює річне введення даних у різних областях управлінської діяльності. Тому необхідно передбачити використання комп'ютеризованих та електронних процедур в рамках обов'язкового декларування.
- (17)Державам-членам ЄС, що мають вичерпний реєстр виноградників, необхідно дозволити використовувати певні дані, наприклад, дані щодо площі. Тому, видається доцільним за певних обставин звільнити виробників від декларування відомостей щодо площі.
- (18)Держави-члени ЄС, в яких площа виноградників не перевищує 500 гектарів, а виробництво вина не перевищує 50 000 гектолітрів, необхідно уповноважити виключати певну інформацію із декларацій та звільняти виробників від подання тих або інших декларацій у певних випадках, що їх буде визначено.
- (19)Необхідно встановити терміни, в які зібрані дані необхідно узагальнити на

⁶ Офіційний вісник, серія L, номер 54, 05.03.1979, С. 124.

національному рівні.

- (20) Декларації про зібраний врожай та запаси, що надаються різними зацікавленими сторонами, наразі, є єдиним засобом дізнатися про справжні кількості виробленого вина та запаси вина. Тому необхідно вжити відповідних заходів, щоб забезпечити надання зацікавленими сторонами декларацій, їх вичерпність та точність, шляхом встановлення санкцій за несвоєчасне подання декларацій, подання помилкових або неповних даних.
- (21) З тієї ж причини, важливо затвердити терміни, в які зібрану інформацію для обов'язкового декларування необхідно подавати Комісії, а також форму, в якій необхідно надавати цю інформацію.
- (22) Певна інформація щодо ринку вина має бути наявною, щоб забезпечити моніторинг ринку. Крім інформації, що надається за результатами зведення різних декларацій, необхідно є інформація про пропозицію вина, способи його споживання та ціни. Держави-члени ЄС, таким чином, зобов'язані збирати цю інформацію та надавати її Комісії у визначені терміни.
- (23) Деякі Держави-члени ЄС можуть бути звільнені від подання інформації про ціни, оскільки їх загальний обсяг виробництва становить порівняно малу частку від обсягу виробництва у Спільноті.
- (24) Необхідно скасувати Регламент Комісії (ЄС) № 1282/2001 ⁽⁷⁾ про встановлення докладних правил щодо збирання інформації для ідентифікації виноробної продукції та моніторингу ринку вина.
- (25) У цілях єдиного ринку Спільноти, органам влади, відповідальним за моніторинг збереження та продажу виноробної продукції потрібно надати необхідні інструменти для здійснення ефективного контролю відповідно до єдиних правил, що застосовуються по

всій Спільноті.

- (26) Відповідно до пункту (1) Статті 112 Регламенту (ЄС) № 479/2008, виноробна продукція може вводитися в обіг у Спільноті тільки на підставі офіційних супроводжуючих документів. Як зазначено у пункті (2) Статті 112 фізичні або юридичні особи, що зберігають виноробну продукцію, зобов'язані вести реєстр вхідної та вихідної продукції.
- (27) Директива Ради 92/12/ЄЕС від 25 лютого 1992 року про спільні домовленості щодо підакцизної продукції, а також зберігання, транспортування та моніторингу за такою продукцією ⁽⁸⁾ сприяла гармонізації оподаткування. З метою запровадження у Спільноті єдиних правил та спрощення адміністративних формальностей для професіоналів та громадськості видається доцільним також визнати супроводжуючі документи, що супроводжують вантажі виноробної продукції, в цілях застосування податкового законодавства.
- (28) Перевезення виноробної продукції, до якої не застосовуються зазначені вище податкові формальності, а також вантажів виноробної продукції від малих виробників необхідно здійснювати в супроводі документу, що дає уповноваженим органам можливість здійснювати моніторинг за перевезеннями такої продукції. Будь-який комерційний документ, що містить необхідний мінімум відомостей, потрібних для ідентифікації продукції та відслідковування її переміщення, може бути визнаний в таких цілях.
- (29) З метою уникнення непотрібного адміністративного навантаження на перевізників вантажі певної виноробної продукції, що транспортується на короткі відстані або у малих кількостях та в невеликих контейнерах, не потребують супроводжуючих документів.
- (30) Документи на паперових носіях

⁷ Офіційний вісник, серія L, номер 176, 29.06.2001, С. 14.

⁸ Офіційний вісник, серія L, номер 76, 23.03.1992, С. 1.

поступово витісняються внаслідок зростаючої комп'ютеризації адміністративної діяльності операторів. Тому видається необхідним автоматизувати процес укладання та використання супроводжуваних документів, а також реєстрів.

(31) Для експорту виноробної продукції крім супроводжуваних документів необхідні додаткові документи, зокрема, експортні декларації. Отже, необхідно розробити та запровадити додаткові процедури для укладання та перевірки цих документів.

(32) Моніторинг за виноробною продукцією, що транспортується наливом, потребує особливої уваги, оскільки такі продукти частіше можуть бути предметом шахрайства, ніж виноробна продукція, що розлита в пляшки, на які нанесено етикетки та встановлено заборні пристрої одноразового використання. У таких випадках необхідна додаткова інформація та попередня перевірка супроводжуваних документів.

(33) З метою сприяння контролю з боку уповноважених органів, документи, що супроводжують вантажі виноробної продукції із третіх країн, введеної у вільний обіг, мають містити посилання на документ VI 1.

(34) Зазначені вище положення, що стосуються процесу укладання супроводжуваних адміністративних документів, а також спрощеного супроводжувального документа, посилаються на правила сертифікації походження та якості окремих видів виноробної продукції. Отже, ці правила сертифікації необхідно викласти далі. Необхідно також запровадити правила сертифікації походження окремої виноробної продукції для перевезення, що не підлягають податковим формальностям, зокрема, з метою експорту. З метою спрощення адміністративних формальностей для фізичних осіб та з метою запобігання навантаженню внаслідок виконання повсякденних (рутинних) задач

уповноваженими органами, необхідно передбачити положення, що дозволяють вантажовідправникам, що відповідають певним умовам та вимогам, вносити формулювання в супроводжуючі документи, що засвідчують походження вина, без шкоди для положень щодо здійснення відповідних перевірок.

(35) Необхідно передбачити заходи, що їх вживатимуть уповноважені органи у випадку перевезення вантажовідправниками, що вчинили тяжке порушення, або у випадку незаконних перевезень. Особливу увагу необхідно приділити тому, щоб впорядкування таких перевезень не призводило до непотрібної затримки транспортування.

(36) З метою забезпечення ефективного моніторингу за переміщенням виноробної продукції та її запасами з боку уповноважених органів, зокрема, у ході співпраці між цими уповноваженими органами в різних Державах-членах ЄС, необхідно гармонізувати правила щодо ведення обліку на рівні Спільноти.

(37) Зобов'язання щодо реєстрів можуть спричинити непропорційно високе адміністративне навантаження для певних операторів. Отже, Держави-члени ЄС мають отримати можливість звільнити таких виробників від певних вимог.

(38) Існує небезпека щодо незаконного використання речовин, що застосовуються в певних виноробних практиках, зокрема, для збагачення, підкислення та підсолоджування. Отже, необхідно вести облік щодо цих речовин, щоб дати уповноваженим органам можливість контролювати їх переміщення та використання.

(39) Моніторинг ігристих та лікерних вин потребує особливої уваги, оскільки до них додаються інші продукти. Отже, реєстри необхідно доповнити додатковою інформацією.

(40) Супроводжуваний документ для перевезення виноробної продукції, запроваджений правилами Спільноти,

є дуже корисним джерелом інформації для уповноважених органів, що відповідають за дотримання вимог Спільноти та національного законодавства в галузі виноробства. Державам-членам ЄС необхідно надати можливість встановлювати додаткові правила в цілях застосування цього Регламенту для перевезень, що розпочинаються на їх власній території.

(41) Пункт (1) Статті 18 Регламенту Комісії (ЄС) № 884/2001 від 24 квітня 2001 року про запровадження докладних правил застосування документів, що супроводжують перевезення виноробної продукції, а також ведення обліку в галузі виноробства ⁽⁹⁾, передбачає можливість для Держав-членів ЄС запроваджувати додаткові або спеціальні положення для зазначеної продукції, введеної в обіг на території відповідної країни. Одне таке положення дозволяє замінити значення маси виноградної сусли за обсягом значенням щільності, вираженої у градусах Екселе, до 31 липня 2010 року. Ця традиційна практика використовується в основному дрібними сільськогосподарськими виробниками, яким все ще потрібно кілька років, щоб запровадити нові правила щодо щільності. Отже, доцільно продовжити у часі дію цього часткового відступлення від правил після скасування Регламенту (ЄС) № 884/2001.

(42) Доцільно, щоб Держави-члени ЄС повідомили Комісії назви та адреси органів, відповідальних за погодження супроводжуючих документів та ведення реєстрів, щоб надати можливість Комісії надіслати цю інформацію іншим Державам-членам ЄС.

(43) Держави-члени ЄС мають зберігати інформацію, необхідну для перевірки та аудиту виконання положень цього Регламенту, впродовж відповідного періоду.

(44) Необхідно передбачити положення для

виправлення очевидних помилок, *форс-мажорних* та інших обставин непереборної сили з метою забезпечення справедливого ставлення до перевізників. Необхідно передбачити правила на випадок штучно створених ситуацій, щоб запобігти отриманню певної користі внаслідок таких ситуацій.

(45) Передбачені в цьому Регламенті заходи відповідають висновку Керівного Комітету з питань спільної організації сільськогосподарських ринків,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

РОЗДІЛ I

РЕЄСТР ВІНОГРАДНИКІВ

Стаття 1

Мета

Цей Розділ містить докладні правила для застосування Регламенту (ЄС) № 479/2008 щодо реєстрів виноградників.

Стаття 2

Визначення

У цілях цього Розділу:

(а) «виноградар» означає фізичних або юридичних осіб, або групи фізичних або юридичних осіб, незалежно від юридичного статусу, що надається групам або її членам національним законодавством, володіння яких розташовано на території Спільноти, як визначено у Статті 299 Договору, та які обробляють площі, засаджені виноградом;

(б) «земельна ділянка, засаджена виноградом» означає ділянку сільськогосподарської землі, як її визначено в пункті (1а) Статті 2 Регламенту (ЄС) № 796/2004 ⁽¹⁰⁾, засаджену виноградом;

(с) «покинуті площі виноградників» означає загальну площу земель під виноградниками, що більше

⁹ Офіційний вісник, серія L, номер 128, 10.05.2001, С. 32.

¹⁰ Офіційний вісник, серія L, номер 141, 30.04.2004, С. 18.

культивуються з метою отримання товарної продукції.

Стаття 3

Зміст реєстру виноградників

1. З метою запровадження та ведення реєстру виноградників Держави-члени ЄС зобов'язані збирати наведені нижче відомості:

(а) для кожного виноградаря, який має виноградники площею не менше 0,1 гектару або зобов'язаний надавати декларацію відповідно до вимог Спільноти або національного законодавства, необхідно надавати:

(i) ідентифікаційну інформацію;

(ii) інформацію про розташування земельної ділянки, засадженої виноградом;

(iii) дані щодо площі земельної ділянки, засадженої виноградом;

(iv) характеристики винограду, посадженого на земельній ділянці;

(v) відомості про незаконні посіви, права посадки та схеми корчування, передбачені в Розділі V Регламенту (ЄС) № 479/2008;

(vi) інформацію про підтримку реструктуризації, конверсії виноградників та green harvesting як передбачено у Статтях 11 та 12 Регламенту (ЄС) № 479/2008;

(б) інформацію про земельні ділянки, засаджені виноградниками, не зазначені в пункті (а)

(с) стосовно будь-яких фізичних або юридичних осіб, груп таких осіб, що зобов'язані надавати декларації щодо обсягів виробництва, передбачені у Статті 9, необхідно надавати наведені нижче відомості:

(i) ідентифікаційну інформацію;

(ii) обов'язкові декларації, передбачені в Розділі II.

2. Відомості про характеристик кожної земельної ділянки, засадженої виноградниками, необхідно подавати окремо в досьє про господарство. Проте,

коли земельні ділянки, засаджені виноградниками, є однорідними, відомості можуть подаватися про декілька прилеглих таких земельних ділянок, частини або частин прилеглих ділянок, за умови гарантування ідентифікації кожної такої земельної ділянки.

3. Реєстр виноградників має містити хоча б ту інформацію, що збирається відповідно до абзацу 1. Докладні відомості та специфікація реєстру містяться в Додатку I до цього Регламенту.

4. Проте, деякі Держави-члени ЄС не зобов'язані збирати або вносити до реєстру виноградників наведені нижче відомості:

(а) інформацію, зазначену в абзаці (3) пункту 1.1 та в абзацах (5) - (7) пункту 1.2 в Додатку I, якщо перехідний режим прав посадки, зазначений у Статті 95 Регламенту (ЄС) № 479/2008, не застосовується до відповідної Держави-члена ЄС;

(б) інформацію, зазначену в абзацах (9) та (10) пункту 1.2 в Додатку I, якщо схема корчування, зазначена у Статті 105 Регламенту (ЄС) № 479/2008, не застосовується до відповідної Держави-члена ЄС;

(с) інформацію, зазначену в підпунктах (б) та (с) абзацу (3) пункту 1.2 в Додатку I, якщо відповідна Держава-член ЄС звільнена від зобов'язання класифікувати винні сорти винограду як зазначено в пункті (2) Статті 24 Регламенту (ЄС) № 479/2008.

Стаття 4

Ведення інформації та її оновлення

Держави-члени ЄС зобов'язані зберігати дані в реєстрах так довго, як це є необхідним, для здійснення моніторингу та перевірки заходів, до яких вони відносяться, але в будь-якому випадку не менше 5 років після року виготовлення вина, до якого вони відносяться.

Держави-члени ЄС зобов'язані регулярно оновлювати реєстр виноградників, по мірі доступності зібраної інформації.

Стаття 5

Підтвердження інформації

Держави-члени ЄС зобов'язані не рідше одного разу на п'ять років перевіряти дані, що містяться в розділах «виноградар» та «виробництво», на відповідність реальній ситуації щодо кожного виноградаря, фізичної та юридичної осіб, або груп таких осіб, що зобов'язані подавати декларації про обсяг виробництва, зазначені у Статті 9. За результатами таких перевірок в ці файли необхідно вносити відповідні зміни.

РОЗДІЛ II ОБОВ'ЯЗКОВІ ДЕКЛАРАЦІЇ ТА ЗБИРАННЯ ІНФОРМАЦІЇ З МЕТОЮ МОНІТОРИНГУ РИНКУ ВИНА

Стаття 6

Мета

Цей розділ містить докладні правила щодо імплементації Регламенту (ЄС) №479/2008 щодо подання обов'язкових декларацій та збирання інформації з метою здійснення моніторингу за ринком вина.

Стаття 7

Визначення

У цілях цього Розділу:

- (а) «заготівельники» означає фізичних або юридичних осіб, групи фізичних або юридичних осіб, що збирають виноград;
- (б) «роздрібні продавці» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, групи таких осіб, що безпосередньо продають споживачам вино у малих кількостях, визначених окремо в кожній Державі-члені ЄС з урахуванням спеціальних особливостей торгівлі та дистрибуції, крім тих, що використовують погреби, обладнані для зберігання та розливу вина у пляшки у великих кількостях.

ГЛАВА I

Обов'язкові декларації

Стаття 8

Декларації про урожай

1. Заготівельники зобов'язані кожного року подавати визначеним підрозділам уповноважених органів Держав-членів ЄС декларації про урожай, що мають містити, як мінімум, відомості, зазначені в Додатку II та, де це доречно, відомості, зазначені в Додатку III.

Держави-члени ЄС можуть дозволяти надавати одну декларацію від кожного господарства.

2. Зазначені нижче особи не зобов'язані подавати декларації про урожай:

(а) заготівельники, виноградна продукція яких повністю призначена для споживання не переробленою, для сушіння або для переробки безпосередньо у виноградний сік;

(б) заготівельники, загальна площа виноградників яких становить менше 0,1 гектару і які не продавали і не будуть продавати врожай в будь-якій формі;

(с) заготівельники, загальна площа виноградників яких становить менше 0,1 га, і які доставляють всю свою зібрану продукцію на кооперативні винзаводи або компанії груп, до яких вони належать або з якими вони пов'язані.

У випадках, коли застосовується підпункт (с), заготівельники зобов'язані подавати кооперативним винзаводам або групам декларації, в яких міститься наведена нижче інформація:

- (а) найменування та адреса виноградаря;
- (б) доставлену кількість винограду;
- (с) розмір та розташування площ під відповідними сортами винограду.

Кооперативні винзаводи або групи зобов'язані перевіряти правильність даних, що містяться в цих деклараціях, відносно інформації, що знаходиться в їх розпорядженні.

3. Шляхом часткового відступлення від вимог абзацу 1 та без шкоди зобов'язанням, що впливають зі Статті 9, Держави-члени ЄС мають право звільняти наведених нижче осіб від обов'язку подавати декларації про урожай:

(а)заготівельників, що самостійно переробляють весь свій врожай винограду на вино або надають його третім особам на переробку від їхнього імені;

(б)заготівельників, що пов'язані з або належать до кооперативних винзаводів або групи і постачають весь свій врожай до такого кооперативного винзаводу або групи у вигляді винограду та/або сусла, у тому числі заготівельників, зазначених у пункті (3) Статті 9.

Стаття 9

Декларації про обсяги виробництва

1. Фізичні або юридичні особи або групи таких осіб, у тому числі кооперативні винзаводи, які виробляють вина та/або сусло із поточного врожаю, зобов'язані щорічно подавати уповноваженим органам, призначеним Державами-членами ЄС, декларацію про обсяги виробництва, що містить, як мінімум, інформацію, зазначену в Додатку IV.

Держави-члени ЄС мають право дозволяти надавати одну декларацію від кожного виноробного господарства.

2. Заготівельники, зазначені в пункті (2) Статті 8, та виробники, які виробляють із придбаної продукції на власних потужностях менше 10 гектолітрів вина, що не продавалося або не буде продаватися в будь-якій формі, не зобов'язані подавати декларацію про обсяги виробництва.

3. Звільнення від обов'язку подавати декларацію про обсяги виробництва також необхідно надавати заготівельникам, що належать до або пов'язані з кооперативним винзаводом, зобов'язаним подавати декларацію, що постачають свій врожай винограду до цього винзаводу, проте залишають за собою право отримувати в результаті виноробства менш 10 гектолітрів для споживання у власній сім'ї.

4. У випадку фізичних або юридичних осіб, груп таких осіб, які продають продукцію вище за технологічним процесом, Держави-члени ЄС зобов'язані вжити необхідних заходів та забезпечити отримання виробниками, що зобов'язані

подавати декларації, різних даних, що вони їх зобов'язані подавати в деклараціях.

Стаття 10

Декларації щодо обробки та/або обсягів продажу

1 Держави-члени ЄС мають право встановлювати правила, відповідно до яких фізичні або юридичні особи, групи таких осіб, у тому числі кооперативні винзаводи, що перед датою, зазначеною в пункті (1) Статті 16, обробляли та/або продавали вище за технологічним процесом виноробну продукцію поточного року виготовлення, зобов'язані надавати уповноваженим органам декларації щодо обробки та/або обсягів продажу.

2. Звільнення від обов'язку подавати декларацію про обробку та/або обсяги виробництва необхідно надавати заготівельникам, що належать до або пов'язані з кооперативним винзаводом, зобов'язаним подавати декларацію, що постачають свій врожай винограду до цього винзаводу, проте залишають за собою право отримувати в результаті виноробства менш 10 гектолітрів для споживання у власній сім'ї.

Стаття 11

Декларація про запаси

Фізичні або юридичні особи, або групи осіб, крім приватних споживачів та роздрібних продавців, зобов'язані щорічно подавати уповноваженим органам в Державах-членах ЄС декларацію про запаси виноградного сусла, концентрованого та ректифікованого виноградного сусла, а також вина, що вони його зберігають станом на 31 липня, що має містити, як мінімум, інформацію, зазначену в Додатку V. Виноробну продукцію, вироблену у Спільноті із винограду, зібраного впродовж одного календарного року, не потрібно зазначати в цій декларації.

Разом з тим, Держави-члени ЄС, обсяг виробництва виноробної продукції в яких не перевищує 50 000 гектолітрів мають право звільняти трейдерів, крім роздрібних продавців, що тримають невеликі запаси,

від зобов'язання надавати декларації, передбачені в першому підпункті, за умови, що уповноважені органи здатні надати Комісії статистичні оцінки цих запасів, що зберігаються у відповідній Державі-члені ЄС.

ГЛАВА II

Загальні положення

Стаття 12

Форми

1. Держави-члени ЄС зобов'язані розробляти типові форми різних декларацій та мають гарантувати, щоб зазначені форми містили, як мінімум, інформацію, зазначену в Додатках II, III, IV та V.

Форми можуть розроблятися та використовуватися за допомогою комп'ютеризованих систем відповідно до докладних правил, встановлених уповноваженими органами Держав-членів ЄС.

2. Зазначені вище форми не мають містити прямого посилання на площі, якщо Держав-член ЄС здатна визначити це із впевненістю на підставі іншої інформації, що міститься в декларації, наприклад, площа, на якій здійснюється виробництво, та загальний обсяг врожаю господарства, або з інформації, що міститься в реєстрі виноградників.

3. Інформацію, що міститься в деклараціях, зазначених в абзаці 1, необхідно узагальнювати на національному рівні.

Стаття 13

Відносини із реєстром виноградників

Шляхом часткового відступлення від вимог Статей 8 та 9 цього Регламенту та Додатків II та IV до нього, Держави-члени ЄС, що, відповідно до Статті 108 Регламенту (ЄС) № 479/2008, запровадили щорічне оновлення реєстру виноградників або подібні адміністративні заходи контролю, мають право звільняти фізичних або юридичних осіб, групи таких

осіб або заготівельників, зазначених у цих Статтях, від обов'язку декларувати площу.

У таких випадках уповноважені органи Держав-членів ЄС зобов'язані самостійно заповнити декларації, зазначивши площу на основі даних, що містяться в реєстрі виноградників.

Стаття 14

Винятки

1. Держави-члени ЄС, площа виноградників в яких не перевищує 500 гектарів, і які отримали деяку інформацію, що їй необхідно включити в декларації, зазначені у Статтях 8, 9 та 10, із інших адміністративних джерел, мають право не зазначати цю інформацію в цих деклараціях.

Держави-члени ЄС, площа виноградників в яких не перевищує 500 гектарів, і які отримали всю інформацію, що їй необхідно включити в деклараціях, зазначених у Статтях 8, 9 та 10, із інших адміністративних джерел, мають право звільняти операторів від обов'язку подавати ту чи іншу декларацію.

2. Держави-члени ЄС, обсяг виробництва вина в яких не перевищує 50 000 гектолітрів впродовж року вирощування винограду і які отримали деяку інформацію, що їй необхідно включити в декларації, зазначені у Статті 11, із інших адміністративних джерел, мають право не зазначати цю інформацію в цих деклараціях.

Держави-члени ЄС, обсяг виробництва вина в яких не перевищує 50 000 гектолітрів впродовж року вирощування винограду і які отримали всю інформацію, що їй необхідно включити в деклараціях, зазначених у Статті 11, із інших адміністративних джерел, мають право звільняти операторів від обов'язку подавати ці декларації.

3. Держави-члени ЄС, що мають комп'ютеризовану систему для встановлення зв'язків з декларантами, задекларовані обсяги виробництва та відповідні земельні ділянки, засаджені виноградом, можуть звільняти виробників зобов'язання зазначати коди земельних

ділянок, передбачені в Додатку II та укладені відповідно до Статті 8. Посилання можна, зокрема, встановити за допомогою коду для виноробної одиниці, посилання на блок ділянок або посилання в реєстрі виноградників.

Стаття 15

Обов'язкові критерії

1. Для перетворення кількостей іншої продукції, крім вина, на гектолітри вина, Держави-члени ЄС можуть встановлювати різні коефіцієнти залежно від різних об'єктивних критеріїв, що впливають на конверсію. Держави-члени ЄС зобов'язані повідомляти коефіцієнти до Комісії разом із резюме, передбаченим в пункті (1) Статті 19.

2. Кількість вина, що її необхідно зазначити в декларації про обсяг виробництва, передбаченій у Статті 9, має дорівнювати загальній кількості, отриманій після завершення основного етапу спиртового бродіння, у тому числі винного осаду.

Стаття 16

Терміни подання декларацій

1. Декларації, передбачені у Статтях 8 та 9, необхідно подавати не пізніше 15 січня. Разом з тим, Держави-члени ЄС мають право встановлювати більш ранні терміни. Вони також можуть встановити термін, станом на який, утримувані кількості враховуються при укладанні декларацій.

2. Зазначені у Статті 11 декларації із зазначенням кількостей, утримуваних станом на 31 липня, необхідно подавати не пізніше 10 вересня. Разом з тим, Держави-члени ЄС мають право встановлювати більш ранні терміни.

Стаття 17

Перевірки

Держави-члени ЄС зобов'язані запроваджувати будь-які перевірки і заходи, необхідні для забезпечення точності декларацій.

Стаття 18

Санкції

1. Особи, зобов'язані подавати декларації про урожай, обсяги виробництва або запаси і які не подають такі декларації в терміни, зазначені у Статті 16 цього Регламенту, не повинні отримувати користь, крім форс-мажорних випадків, від заходів, передбачених у Статтях 12, 15, 17, 18 та 19 Регламенту (ЄС) № 479/2008 для відповідного року виробництва вина або наступного року.

Разом з тим, якщо визначені у Статті 16 терміни будуть порушені, але не більше ніж на 10 робочих днів, це призведе лише до пропорційного зменшення відсотку від сум, що їх необхідно сплатити за відповідний рік виробництва, визначені уповноваженим органом відповідно до кінцевого терміну, без шкоди для введення національних санкцій.

2. Крім форс-мажорних обставин, коли уповноважені органи Держав-членів ЄС вважають передбачені в абзаці 1 декларації неповними або неточними та коли знання про відсутні або неточні відомості є істотними для належного застосування заходів, передбачених у Статтях 12, 15, 17, 18 та 19 Регламенту (ЄС) № 479/2008, виплачувана допомога зменшується пропорційно на суму, визначену уповноваженим органом, залежно від серйозності порушення, без шкоди для національних санкцій.

ГЛАВА III

Комунікація з боку Держав-членів ЄС

Стаття 19

Звітування Держав-членів ЄС

1. Держави-члени ЄС надсилають Комісії за допомогою електронних засобів зв'язку:

(а) щодо поточного року виробництва вина:

(i) не пізніше 15 вересня, оцінки щодо ймовірної кількості виноробної продукції, вирощеної на її території;

(ii) не пізніше 30 вересня, оцінки щодо пропозиції та кількості виноробної продукції, використаної на її території;

(iii) не пізніше 15 квітня, остаточні результати декларації щодо обсягів виробництва;

(b) щодо минулих років виробництва вина:

(i) не пізніше 30 листопада, зведені дані декларацій про запаси вина станом на кінець року;

(ii) не пізніше 15 грудня, попередні звіти щодо попередніх років виробництва вина;

(iii) не пізніше 15 березня, остаточний звіт про рік виробництва вина, що передує попередньому року виробництва;

2. Ці звіти надсилається Євростату, Статистичному офісу Європейської комісії.

Держави-члени ЄС зобов'язані повідомити Комісію про будь-які важливі нові факти, що можуть істотно змінити оцінки щодо наявної кількості та використаної кількості на підставі остаточних даних за попередні роки.

3. З метою визначення цінових тенденцій Держави-члени ЄС, у яких обсяги виробництва впродовж останніх 5 років в середньому становили більше 5% від загального обсягу виробництва у Спільноті, зобов'язані повідомити Комісії стосовно вин, зазначених в абзаці 1 Додатку IV до Регламенту (ЄС) № 479/2008:

(a) не пізніше 15-го числа кожного місяця, зведені дані щодо цін за попередній місяць; або

(b) до 1 серпня 2009 року, відкриті джерела інформації, що вони їх вважають достовірними з точки зору обліку цін.

Держави-члени ЄС забезпечують надання Комісії права публікувати показники в інформаційних джерелах, зазначених в пункті (b) першого підпункту.

Держави-члени ЄС обирають обмежену кількість ринків для моніторингу та визначають загалом не більше 8 найбільш репрезентативних цінових котирувань для білого та червоного вина, що виробляються на їх території.

Ціни надаються для не упакованої продукції, на умовах поставки самовивозом, виражені в євро за гектолітр/градус або за гектолітр.

ГЛАВА IV

Загальні та прикінцеві положення

Стаття 20

Загальні положення

Цей Регламент не впливає на будь-які нормативно-правові акти Держав-членів ЄС щодо врожаю, виробництва, обробки та/або продажу або декларацій про запаси, що передбачають надання більш повної інформації, зокрема, шляхом охоплення більш широкого кола осіб, ніж ті, що зазначені у Статтях 8,9 та 11.

РОЗДІЛ III

ДОКУМЕНТИ, ЩО СУПРОВОДЖУЮТЬ ПОСТАВКИ ВИНОРобНОЇ ПРОДУКЦІЇ, ТА РЕЄСТРИ У ВИНОРобСТВІ

ГЛАВА I

Мета, сфера застосування та визначення

Стаття 21

Мета та сфера застосування

1. Цей розділ запроваджує докладні правила для застосування Статті 112 Регламенту (ЄС) № 479/2008 щодо супроводжуваних документів для виноробної продукції, зазначеної в Частині XII Додатку I до Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007⁽¹¹⁾, без шкоди для застосування Директиви 92/12/ЄЕС. Він запроваджує:

(a) порядок укладання документів, що супроводжують поставки виноробної продукції:

(i) всередині Держав-членів ЄС, коли такі поставки не супроводжуються документом, необхідним відповідно до правил Спільноти, запровадженим

¹¹ Офіційний вісник, серія L, номер 299, 16.11.2007, С. 1.

на підставі Директиви 92/12/ЄЕС;

(ii) про експорт до третіх країн;

(iii) у випадку торгівлі всередині Спільноти:

—коли транспортування здійснюється малим виробником, від якого Держава-член ЄС, в якій починається перевезення, не вимагає укладати спрощений супроводжуючий документ, або

—коли виноробний продукт, що перевозиться, не обкладається акцизом;

(b) додаткові положення для укладання:

(i) супроводжуючого адміністративного документу або комерційного документу, що використовується замість нього;

(ii) спрощеного супроводжуючого документу або комерційного документу, що використовується замість нього;

(c) правила сертифікації походження вина із захищеним зазначенням походження (PDO) або захищеним географічним зазначенням (PGI) в документах, що супроводжують поставки таких вин.

2. Цей розділ також запроваджує правила про внесення до реєстру та видалення з нього осіб, що зберігають виноробні продукти в ході своєї діяльності.

Стаття 22

Визначення

У цілях цього Розділу:

(a) «виробники» означають фізичних та юридичних осіб, груп таких осіб, які мають або мали у своєму володінні свіжий виноград, виноградне сушло або нове вино у процесі бродіння, та які переробляли їх особисто або передавали третім особам для переробки від їх імені;

(b) «малі виробники» означає виробників, які виробляють в середньому менше 1 000 гектолітрів вина на рік;

(c) «роздрібні продавці» означає будь-яких фізичних або юридичних осіб, групи

таких осіб, що безпосередньо продають споживачам вино у малих кількостях, визначених окремо в кожній Державі-члені ЄС з урахуванням особливостей торгівлі та дистрибуції, крім тих, що використовують погреби, обладнані для зберігання та розливу вина у пляшки у великих кількостях або які здійснюють пересувну торгівлю вином, що транспортується наливом;

(d) «супроводжуючий адміністративний документ» означає документ, що відповідає вимогам Регламенту Комісії (ЄЕС) № 2719/92 ⁽¹²⁾;

(e) «спрощений супроводжуючий документ» означає документ, що відповідає вимогам Регламенту Комісії (ЄЕС) № 3649/92 ⁽¹³⁾;

(f) «трейдер, який не має запасів» означає фізичну або юридичну особу, або групу таких осіб, що продають або купляють виноробну продукцію на професійній основі, але не маю приміщень для зберігання такої продукції;

(g) «запірний пристрій» означає запірний пристрій для контейнерів номінальним обсягом не більше 5 літрів;

(h) «розлив у пляшки» означає розлив відповідної продукції у комерційних цілях в контейнери, обсяг яких не перевищує 60 літрів;

(i) «ботлер» означає фізичну або юридичну особу, або групу таких осіб, що розливають продукцію у пляшки безпосередньо або доручають третім особам здійснювати розлив від їх імені.

Застосовуючи пункт (b) першого абзацу, Держава-член ЄС враховує середній рівень річного обсягу виробництва за останні 3 послідовні роки виробництва. Держава-член ЄС не розглядають виробників, які купляють свіжий виноград або виноградне сушло для переробки їх на вино, як малих виробників.

ГЛАВА II

Документи, що супроводжують поставки виноробної продукції

¹² Офіційний вісник, серія L, номер 276, 19.09.1992, С. 1.

¹³ Офіційний вісник, серія L, номер 369, 18.12.1992, С. 17.

Стаття 23

Мета

Незважаючи на можливе використання комп'ютеризованих процедур, всі фізичні або юридичні особи, груп осіб, у тому числі трейдери, які не мають запасів, які мають постійне місцезнаходження або зареєстроване місце здійснення діяльності на митній території Спільноти та які перевозять виноробну продукцію самостійно або доручають перевезення третім особам, зобов'язані самостійно укласти документ, що супроводжуватиме поставку, надалі іменованій «супровідний документ».

Стаття 24

Визнані супроводжуючі документи

1. Нижче наведено супроводжуючі документи:

(а) для продуктів, до яких застосовуються формальності щодо транспортування, зазначені в Директиві 92/12/ЄЕС:

(i) у разі випуску в обіг із тимчасовим звільненням від акцизного збору, супроводжуючий адміністративний документ або комерційний документ, укладений відповідно до Регламенту (ЄЕС) № 2719/92;

(ii) у разі обігу у Спільноті та випуску з метою споживання у Державі-члені ЄС, з якої відправляється продукція, спрощений супроводжуючий документ або комерційний документ, укладений відповідно до Регламенту (ЄЕС) № 3649/92;

(б) для продукції, до якої не застосовуються формальності під час перевезення, запроваджені Директивою 92/12 /ЄЕС, в тому числі виноробної продукції малих виробників, будь-який документ, що містить, як мінімум, інформацію, зазначену в пункті С Додатку VI, а також будь-яку додаткову інформацію, що її потребує Державі-член ЄС, укладений відповідно до цього Регламенту.

2. Шляхом часткового відступлення від вимог абзацу 1(б):

(а) Державі-член ЄС, на території якої

починається перевезення, має право вимагати супроводжуючий документ, що укладається відповідно до типової форми, викладеної в Додатку VII;

(б) Державі-член ЄС, на території якої починається та завершується перевезення, має право скасовувати вимогу, відповідно до якої супроводжуючий документ поділяється на поля, а інформація нумерується як в типовій формі, зазначеній в Додатку VII.

Стаття 25

Винятки

Шляхом часткового відступлення від Статті 23, документи не супроводжують:

(а) у випадку виноробної продукції в контейнерах з номінальним обсягом більше 60 літрів, вантажі:

(i) винограду, пресованого або не пресованого, або виноградного суслу, що транспортується виробниками винограду самостійно від власного імені із власних виноградників або інших належних їм підприємств, якщо загальна відстань не перевищує 40 км, а, таке перевезення здійснюється:

— у випадку окремих виробників: на власні виноробні підприємства,

— у випадку виробників, що входять до однієї групи: до виноробних підприємств групи;

(ii) винограду, пресованого або не пресованого, що транспортується виробниками особисто або від їх імені третіми особами, крім вантажоодержувачів, із власних виноградників:

— якщо таке перевезення здійснюється на виноробне підприємство вантажоодержувача, розташоване в одній виноробній зоні, та

— якщо загальна відстань не перевищує 40 км; у виняткових випадках уповноважений орган має право збільшувати максимальну відстань до 70 км;

- (iii) винного оцту;
- (iv) якщо уповноважений орган дозволив таке перевезення, в межах однієї локальної адміністративної одиниці або до локальної адміністративної одиниці в безпосередній близькості, або, якщо надано індивідуальний дозвіл, перевезення в межах однієї регіональної адміністративної одиниці, якщо продукція:
  - перевозиться між двома підприємствами однієї компанії, відповідно до підпункту (а) пункту 2 Статті 38, або
  - не змінює власника і якщо перевезення здійснюється в цілях вирощування вина, його переробки, зберігання або розливу у пляшки;
- (v) виноградного жмиху та винного осаду:
  - на винзавод, якщо продукція супроводжується накладною запровадженою уповноваженим органом Держави-члена ЄС, в якій починається перевезення, або
  - якщо перевезення здійснюється в цілях вилучення продукції із процесу виробництва вина, під наглядом, відповідно до Статті 22 Регламенту (ЄС) № 555/2008;
- (b) у випадку виноробної продукції в контейнерах з номінальним обсягом не більше 60 літрів, та відповідно до Директиви 92/12/ЄЕС, вантажі:
  - (i) продукції в контейнерах з нанесеною етикеткою, із встановленим одноразовим запірним пристроєм, із номінальним обсягом 5 літрів або менше, якщо загальна кількість не перевищує:
    - 5 літрів у випадку концентрованого виноградного суслу, ректифікованого або не ректифікованого;
    - 100 літрів для іншої продукції;
  - (ii) вина або виноградного соку, призначеного для дипломатичних представництв, консульств та

подібних установ, в межах встановлених для них норм;

(iii) вина або виноградного соку:

— що міститься в перевезеннях приватних домогосподарств та не призначене для продажу,

— для споживання на борту кораблів, літаків або потягів;

(iv) частково ферментоване вино та виноградне сусло, що перевозиться приватними особами та призначене для особистого споживання вантажоодержувача або його сім'ї, крім вантажів, зазначених в пункті (а), якщо кількість, що транспортується, не перевищує 30 літрів;

(v) будь-яку продукцію, призначену для наукових або технічних експериментів, якщо загальна кількість, що транспортується, не перевищує 1 гектолітр;

(vi) комерційних зразків;

(vii) зразків для офіційних установ або лабораторій.

У виняткових випадках максимальну відстань у 40 км, встановлену у підпункті (i) пункту (а) першого абзацу, уповноважені органи мають право збільшувати до 70 км.

У разі звільнення від вимоги про надання будь-якого документу, що супроводжує вантажі, зазначені в підпунктах (i) - (v) пункту (b) першого абзацу, вантажовідправники, крім роздрібних продавців або приватних осіб, що час від часу продають продукцію іншим приватним особам, мають отримати можливість в будь-який момент доводити достовірність всіх записів, внесених до реєстрів, передбачених у Главі III, або до інших реєстрах, що вимагаються відповідними Державами-членами ЄС.

Стаття 26

Укладання супроводжуючих документів

1. Супроводжуючий документ вважається належним чином укладеним, коли він містить відомості, викладені в Додатку VI.

2. Супроводжуючий документ використовується лише для однієї поставки.

3. Супроводжуючий документ, зазначений у підпункті (b) пункту (1) та пункту (2) Статті 24, може укладатися та передаватися за допомогою електронних засобів в порядку, встановленому уповноваженими органами Держав-членів ЄС.

Супроводжуючий документ має містити однакову інформацію незалежно від форми його укладання: на електронних або паперових носіях.

Стаття 27

Використання супроводжуючого документу для експорту

1. Якщо вантажоодержувач зареєстрований за межами митної території Спільноти, оригінал супроводжуючого документу та одна його копія, або, у випадку необхідності, копії 1 та 2, необхідно надати на підтвердження експортної декларації до уповноваженого митного органу Держави-члена, що експортує. Митний орган має переконатися, що тип, дата і номер наданого документа вказані в експортній декларації, а також, що тип, дата і номер експортної декларації вказані в оригіналі супроводжуючого документа та його копії, або, у випадку необхідності, на двох примірниках супроводжуючого документу.

Митний орган країни, з якої продукція залишає митну територію Спільноти, вводить одну з ознак, зазначену в Додатку IX, до двох згаданих вище копій та скріплює їх печаткою, засвідчуючи їх справжність. Такий митний орган передає проштамповані копії, що містять відповідні позначення, експортеру або його представнику. Останній повинен забезпечити, щоб копія документу супроводжувала експортовану продукцію.

2. Посилання, зазначені в першому підпункті абзацу 1, мають визначати, як мінімум, тип, дату та номер документу, а також, стосовно експортної декларації, найменування та адресу уповноваженого органу стосовно експорту.

3. Виноробна продукція, що тимчасово експортується відповідно до процедури обробки продукції поза митною територією, передбаченої Регламентом Ради (ЄЕС) № 2913/92⁽¹⁴⁾ та Регламентом Комісії (ЄЕС) № 2454/93⁽¹⁵⁾, до однієї із Держав-членів Європейської Асоціації Вільної Торгівлі (ЄАВТ) для зберігання, дозрівання та/або пакування, має супроводжуватися, крім супроводжуючих документів, інформаційним листком, передбаченим рекомендаціями Ради митної співпраці від 3 грудня 1963 року. У полях цього листка, передбачених для опису продукції, необхідно вказувати опис продукції відповідно до правил Спільноти та національних правил, а також кількість виноробної продукції, що експортується.

Цю інформацію необхідно взяти із оригіналу супроводжуючого документу, що супроводжує продукцію, перевезену до митного органу, який видає інформаційний листок. Тип, дату та номер зазначеного вище документу, що супроводжував вантаж попередньо, необхідно також зазначити в інформаційному листку.

Якщо зазначена в першому підпункті продукція ввозиться назад на митну територію Спільноти, уповноважений митний орган ЄАВТ зобов'язаний належним чином заповнити інформаційний лист. Це документ вважається еквівалентом супроводжуючого документу для перевезення до митного органу в місці призначення у Спільноті або для випуску продукції з метою споживання, за умови, що документ в полі «Опис продукції» містить відомості, зазначені в першому підпункті.

Відповідний митний орган Спільноти зобов'язаний поставити штамп на копію або фотокопію документу, наданого вантажоодержувачем або його представником, та повернути його вантажоодержувачу або його представнику в цілях цього Регламенту.

4. Для вин із захищеним зазначенням походження (PDO) або захищеним географічним зазначенням (PGI), що

¹⁴ Офіційний вісник, серія L, номер 302, 19.10.1992, С. 1.

¹⁵ Офіційний вісник, серія L, номер 253, 11.10.1993, С. 1.

експортуються до третіх країн у супроводі документу відповідно до вимог цього Регламенту, на виконання вимог уповноваженого органу, якщо такі вина вводяться у вільний обіг у Спільноті, якщо такі вина не відповідають умовам абзацу 3 або є продукцією, що повертається, у значенні Регламенту (ЄЕС) № 2913/92 та (ЄЕС) № 2454/93. За умови, що підтверджуючі документи відповідають вимогам, відповідний митний орган Спільноти зобов'язаний засвідчити копію або фотокопію сертифіката про захищене зазначення походження або географічне зазначення, надану вантажоодержувачем або його представником та повернути цей документ йому в цілях цього Регламенту.

Стаття 28

Транспортування наливом

1. Якщо супроводжуючий документ заповнюється для супроводу вантажу виноробної продукції в контейнерах з номінальним об'ємом більше 60 літрів, уповноважений орган, чия назва та адреса зазначені на цьому документі, присвоює йому номер для посилання. Таким органом може бути податкова інспекція.

2. Номер посилання має

- (а) становити частину безперервної серії та;
- (б) бути надрукованим заздалегідь.

Від зазначених в пункті (б) умов можна відмовитися, якщо використовується комп'ютеризована система.

3. Оригінал належним чином заповненого супроводжуючого документу, зазначеного в абзаці 1, та його копію необхідно перевірити заздалегідь та потім для кожної операції з перевезення:

- (а) за допомогою штампу уповноваженого органу Держави-члена ЄС, в якій розпочинається перевезення; або
- (б) вантажовідправником за допомогою визначеного штампу або позначки штампувальної машини, затвердженої уповноваженим органом, зазначеним в пункті (а).

4. Якщо використовується супроводжуючий адміністративний документ або комерційний документ, що

відповідає вимогам Регламенту (ЄЕС) № 2719/92, спрощений супроводжуючий документ або комерційний документ, що відповідають вимогам Регламенту (ЄЕС) № 3649/92, копії 1 та 2 необхідно перевірити заздалегідь в порядку, встановленому в абзаці 3.

Стаття 29

Транспортування обсягів, що перевищують 60 літрів

Крім документу, зазначеного для вантажу, копія, засвідчена уповноваженим органом, необхідна для перевезення кількості, що перевищує 60 літрів будь-якої зазначеної нижче неупакованої виноробної продукції:

(а) продукція, вироблена у Спільноті:

- (i) виноград, призначений для переробки на вина із захищеним зазначенням походження (PDO);
- (ii) виноградне сушло часткового бродіння;
- (iii) концентроване виноградне сушло, ректифіковане або не ректифіковане;
- (iv) свіже виноградне сушло, бродіння якого уповільнюється додаванням алкоголю;
- (v) виноградний сік;
- (vi) концентрований виноградний сік;

(б) продукція, вироблена поза межами Спільноти:

- (i) свіжий виноград, крім столового винограду;
- (ii) виноградне сушло;
- (iii) концентроване виноградне сушло;
- (iv) виноградне сушло часткового бродіння;
- (v) концентроване виноградне сушло, ректифіковане або не ректифіковане;
- (vi) свіже виноградне сушло, бродіння якого уповільнюється додаванням алкоголю;
- (vii) виноградний сік;
- (viii) концентрований виноградний сік;
- (ix) лікерне вино, призначене для виготовлення продукції, що не

відноситься до коду 2204 класифікації товарів CN.

Те саме положення відноситься до наведеної нижче продукції, незалежно від її походження та кількості, що транспортується, без шкоди для винятків, зазначених у Статті 25:

- (a) винний осад;
- (b) виноградний жмих, призначений для дистиляції або іншої форми промислової обробки;
- (c) пікет;
- (d) вино кріплене для дистиляції;
- (e) вино, вироблене із сортів винограду, що не належать до переліку винних сортів винограду, зазначених у класифікації, укладеній Державами-членами ЄС відповідно до Статті 24 Регламенту (ЄС) № 479/2008 для адміністративних одиниць, в яких вони вирощені;
- (f) продукція, що не може пропонуватися або постачатися для прямого споживання людиною

Вантажовідправник зобов'язаний відправити зазначену в першому підпункті копію у найшвидший спосіб не пізніше наступного робочого дня після відправлення продукції з місця завантаження до уповноваженого органу, на території якого розташоване це місце завантаження. Вантажовідправник зобов'язаний відправити копію у найшвидший спосіб не пізніше наступного робочого дня після надання або видачі, у випадку його заповнення уповноваженим органом, до уповноваженого органу, на території якого розташоване це місце завантаження.

Стаття 30

Транспортування продукції третіх країн, введеної у вільний обіг

Для всіх перевезень в межах митної території Спільноти продукції із третіх країн, введеної у вільний обіг, супроводжуючий документ має включати в себе:

- (a) номер документу VI 1, укладеного відповідно до Статті 43 Регламенту (ЄС)

№ 555/2008;

- (b) дату заповнення документу;
- (c) назву та адресу органу у третій країні, що заповнив документ або уповноважив виробника заповнити цей документ.

Стаття 31

Свідоцтво про захищене зазначення походження або захищене географічне зазначення

1. Супроводжуючий документ засвідчує захищене зазначення походження або географічне зазначення у випадку належного його заповнення:

- (a) вантажовідправниками, що є виробниками вина, що транспортується, та ані купляють, ані продають виноробну продукцію, отриману із винограду, зібраного на площах виноградників, крім тих, назви яких вони використовують для позначення вина, отриманого із власного виробництва;
- (b) вантажовідправниками, що не підпадають до пункту (a), за умови, що уповноважений орган засвідчив точність відомостей, що міститься в супроводжуючому документі, на основі інформації, що міститься в документах, що супроводжували попередні партії відповідної продукції;
- (c) відповідно до пункту (1) Статті 33 за умови, що:
  - (i) супроводжуючий документ заповнено відповідно до типової форми, встановленої для:
    - супроводжуючого адміністративного документа, або
    - спрощеного супроводжуючого документа, або
    - супроводжуючого документа, типова форма для якого встановлена в Додатку VII, або
    - єдиного документа, зазначеного в підпункті (b) пункту 2 Статті 24;
  - (ii) наведені нижче відомості зазначаються у відповідних місцях супроводжуючого документу:

- для вин з PDO: «Цей документ засвідчує захищене зазначення походження для зазначених в ньому вин»,
  - для вин з PGI: «Цей документ засвідчує захищене географічне зазначення для зазначених в ньому вин»,
- (iii) записи, зазначені в підпункті (ii) засвідчуються штампом уповноваженого органу, датою та підписом відповідальної особи:
- на копіях 1 та 2, коли використовується типова форма, зазначена в першому та другому абзаці підпункту (i), або
  - на оригіналах супроводжуючого документу та на його копії, у випадку використання типової форми, зазначеної у третьому та четвертому абзаці підпункту (i);
- (iv) присвоєний уповноваженим органом номер для посилання супроводжуючого документу;
- (v) у випадку відправлення із Держави-члена ЄС, яка не є країною виробництва, він містить:
- номер для посилання,
  - дату заповнення;
  - найменування та адресу уповноваженого органу, зазначеного на документах, що супроводжують продукцію, що перевозиться, до визнання та які засвідчують зазначення походження або географічне зазначення.
2. Держава-член ЄС може зробити обов'язковою сертифікацію захищеного зазначення походження або географічного зазначення для вин, вироблених на її території.
3. Уповноважений орган кожної Держави-члена ЄС має право дозволяти вантажовідправникам, що відповідають вимогам, викладеним в абзаці 4 заповнювати документ самостійно, попередньо вдруковувати, відомості, що відносяться до засвідчення захищеного

зазначення походження або географічного зазначення, в супроводжуючому документі за умови, що таке засвідчення:

- (a) перевірено заздалегідь та засвідчено штампом уповноваженого органу, підписом відповідальної особи та містить дату; або
- (b) перевірено вантажовідправником особисто, містить спеціальний штамп, затверджений уповноваженим органом та відповідає типовій формі, викладеній в Додатку VIII; штамп може бути надрукований на формі, якщо друк здійснюється за допомогою принтера, затвердженого для цієї цілі.

4. Дозвіл, передбачений в пункті 3, надається лише вантажовідправникам, які зазвичай відправляють вина з PDO або PGI, після перевірки, що здійснюється у відповідь на запит, ведуть вхідні та вихідні реєстри відповідно до глави III та, у такий спосіб, забезпечують точність відомостей в документах, що перевіряються.

Уповноважені органи можуть відмовити уповноважити вантажовідправника, який не надає такі гарантії, що їх ці уповноважені органи вважають належними. Вони можуть скасувати дозвіл, зокрема, якщо вантажовідправник більше не відповідає вимогам, викладеним в першому підпункті або більше не надає потрібних гарантій.

5. Вантажовідправник, якому надано зазначений в абзаці 3 дозвіл, зобов'язаний вжити всіх необхідних заходів для захисту спеціального штампів або форм, що містять штамп уповноваженого органу або спеціальний штамп.

6. У торгівлі із третіми країнами, тільки супроводжуючі документи, заповнені відповідно до пункту 1, для експорту продукції з Держави-члена ЄС засвідчують для вин з PDO або PGI, що захищене зазначення походження або географічного зазначення для продукту відповідає відповідним національним правилам та законодавству Спільноти. Разом з тим, у випадку експорту із Держави-члена ЄС, що не є виробником, супроводжуючий документ, заповнений для експортованих товарів відповідно до вимог абзацу 1, вважається таким, що засвідчує зазначення

походження або захищене географічне зазначення, якщо цей документ містить:

- (a) номер посилання;
- (b) дата заповнення;
- (c) найменування та адресу уповноваженого органу, зазначені в абзаці 1 та на документах, що супроводжують транспортовану продукцію, перед експортуванням, які також містять засвідчені зазначення походження або географічного зазначення.

7. Супроводжуючий документ засвідчує зазначення походження або географічне зазначення третьої країни для імпортованих вин, якщо зазначений документ заповнений відповідно до цієї статті із застосуванням однієї з типових форм, зазначених в підпункті (i) пункту (c) абзацу 1.

Стаття 32

Відмова вантажоотримувача

Якщо вантажоотримувач відмовляється від всієї продукції або від її частини, що транспортується у супроводі супроводжуючих документів, такий вантажоотримувач зобов'язаний написати на зворотній стороні документу «відмовлено вантажоотримувачем», поставити дату та підпис, а також, у певних випадках, зазначити кількість продукції в літрах або кілограмах, від якої вантажоотримувач відмовився.

У такому випадку продукція може бути повернута вантажовідправнику у супроводі цього супроводжуючого документу або може зберігатися у приміщеннях перевізника до заповнення та відправлення нового супроводжуючого документу.

Стаття 33

Транспортування перевізником, що вчинив серйозне порушення

1. Якщо уповноважений орган виявить, що фізична або юридична особа, або група таких осіб, що транспортують або транспортували виноробну продукцію, вчинили серйозне порушення

законодавства Спільноти в галузі виноробства або національного законодавства, ухваленого відповідно до такого законодавства Спільноти, або якщо такий орган має обґрунтовані причини підозрювати таке порушення, він має право вимагати від вантажовідправника заповнення супроводжуючого документу та його перевірки уповноваженим органом з метою підтвердження.

Підтвердження, якщо таке надано, може бути пов'язане з умовами майбутнього використання продукції. Підтвердження має містити штамп, підпис офіційного уповноваженого органу та дату.

2. Абзац 1 також застосовується до транспортування продукції, умови виробництва або склад якої, не відповідають вимогам законодавства Спільноти або окремих країн.

Стаття 34

Незаконне перевезення

1. Якщо буде виявлено, що вантаж, який потребує супроводжуючого документу, транспортується без такого документу або у супроводі фальшивого документу, відомості, зазначені в такому документі є помилковими або неповними, уповноважений орган Держави-члена ЄС в який будуть виявлені такі обставини, або будь-який інший орган, відповідальний за забезпечення дотримання законодавства Спільноти або окремих відповідних країн в галузі виноробства зобов'язаний вжити наведених нижче необхідних заходів:

- (a) впорядкувати таке перевезення, або шляхом виправлення будь-яких істотних помилок або шляхом заповнення нового документу;
- (b) у разі необхідності, покарати за будь-які порушення залежно від ступеню їх серйозності, зокрема, шляхом застосування пункту (1) Статті 33.

Уповноважений орган або інший орган, зазначений в першому підпункті зобов'язаний засвідчити своїм штампом виправлені або нові заповнені документи, як зазначено в цьому положенні. Виправлення порушень не має затримувати відповідне перевезення

довше, ніж необхідно для виправлення порушень.

У разі серйозних або неодноразових порушень, орган, до територіальної відповідальності якого належить місце розвантаження, зобов'язаний поінформувати орган, до територіальної відповідальності якого належить місце завантаження. У випадку перевезення в межах Спільноти, така інформація повідомляється відповідно до вимог Регламенту (ЄС) № 555/2008.

2. Якщо впорядкувати перевезення в межах визначення першого підпункту абзацу 1 неможливо, уповноважений орган або орган, що виявив порушення, зобов'язаний затримати транспорт. Він зобов'язаний поінформувати вантажовідправника про затримання транспорту та наслідки виявлених порушень. Такі заходи можуть включати заборону продажу продукції.

Стаття 35

Форс-мажорні обставини або непередбачувані випадки

Якщо під час транспортування через форс-мажорні обставини або внаслідок будь-яких непередбачуваних інцидентів, вантаж, для перевезення якого потрібен супроводжуючий документ, необхідно розділити або втрачений повністю або частково, перевізник має надати запит уповноваженому органу, на території відповідальності якого сталися інцидент або форс-мажорні обставини, із клопотанням засвідчити такий факт.

За можливості, перевізник зобов'язаний також повідомити уповноважений орган, розташований найближче до місця, де сталися інцидент або форс-мажорні обставини, щоб він мав можливість вжити необхідних заходів для впорядкування відповідного перевезення.

ГЛАВА III

Реєстри

Стаття 36

Мета

1. Фізичні або юридичні особи, групи таких осіб, що зберігають виноробну продукцію, у будь-яких професійних або

комерційних цілях, зобов'язані вести вхідні та вихідні реєстри для такої продукції, що надалі іменуються «реєстри».

2. Держави-члени ЄС мають право вимагати від трейдерів, що не зберігають запасів, вести реєстри відповідно до правил та в порядку, що вони їх визначають.

3. Особи, що зобов'язані вести реєстри, мають робити записи про кожен партію продукції, що надходить до їх приміщень та залишає їх, як зазначено в абзаці 1, а також про операції, зазначені в пункті (1) Статті 41, що вони їх здійснюють у своїх приміщеннях. Ці особи також зобов'язані мати можливість надати для кожного запису у вхідних та вихідних реєстрах продукції документ, що супроводжував відповідний вантаж, або будь-який інший супроводжуючий документ, зокрема, комерційний документ.

Стаття 37

Винятки

1 Наведені нижче особи не зобов'язані вести реєстри:

(a) роздрібні продавці;

(b) ті, хто продають напої для споживання лише у власних приміщеннях.

2 Не потрібно робити записи в реєстрах для винного оцту.

3 Держави-члени ЄС мають право визначати, що фізичні та юридичні особи, групи таких осіб, що зберігають запаси або пропонують на продаж виключно виноробну продукцію у малих контейнерах та відповідають вимогам презентації інформації, зазначеним в підпункті (i) пункту (b) Статті 25, не зобов'язані вести реєстри за умови, що записи про введення, видалення та запаси можна перевірити в будь-який момент на підставі супроводжуючих документів, зокрема, комерційних документів, що використовуються для фінансових рахунків.

Стаття 38

Вміст реєстрів

1. Звіти

- (а)заповнюються в електронний спосіб відповідно до докладних правил, встановлених уповноваженим органом Держави-члена ЄС; вміст комп'ютеризованих реєстрів має відповідати реєстрам на паперових носіях;
- (б)або складаються з паперових аркушів, пронумерованих послідовно;
- (с)або складаються з відповідної сучасної системи обліку, затвердженої уповноваженим органом, за умови, що вони містять відомості, що їх необхідно вносити в реєстр.

Разом з тим, Держави-члени ЄС мають право передбачати, що:

- (а)реєстри, що їх ведуть трейдери, що не здійснюють будь-яких операцій, зазначених в пункті (1) Статті 41, не виконують будь-якої виноробної діяльності, можуть приймати форму набору супроводжуючих документів;
- (б)реєстри, що їх ведуть виробники, можуть приймати форму анотацій на зворотній стороні декларацій про врожай, обсяги виробництва або запаси, передбачені в Розділі II.

2. Компанії ведуть окремі реєстри на потужностях, де утримується продукція.

Разом з тим, за умови, що записи про надходження, залишення та запаси можна перевірити в будь-який момент за місцем фактичного утримання продукції на основі інших супроводжуючих документів, уповноважені органи мають право видати дозвіл, де це доречно, шляхом надання інструкцій:

- (а)якщо продукція зберігається на різних складах, що належать одній компанії, в одній локальній адміністративній одиниці або в такій одиниці в безпосередній близькості, для реєстрів, що ведуться в місцезнаходженнях підприємств;
- (б)для реєстрів, що утримуються спеціалізованими фірмами.

Якщо роздрібні магазини, що продають безпосередньо кінцевим користувачам, є складовою частиною однієї компанії,

отримують продукцію з одного або кількох центральних складів, що належать цій компанії, такі централізовані склади зобов'язані, без шкоди для положень пункту (3) Статті 37, вести реєстри; поставки до зазначених роздрібних продавців вносяться до таких реєстрів, як відвантаження.

Стаття 39

Продукція, що її необхідно вносити в реєстр

1 Для продукції, що зазначається в реєстрах, необхідно вести окремі записи для:

- (а)кожної категорії, перелік яких міститься в Додатку IV до Регламенту (ЄС) №479/2008;
- (б)кожного сорту вина з PDO та продукції, призначеної для переробки на такий сорт вина;
- (с)кожного сорту вина з PGI та продукції, призначеної для переробки на такий сорт вина;
- (d)кожного сорту вина без PDO/PGI та продукції, призначеної для переробки на такий сорт вина;

Вина з PDO різного походження в контейнерах, обсяг яких не перевищує 60 літрів, що містять етикетки відповідно до законодавства Спільноти, отримані від третіх осіб та утримуються з метою продажу, можуть вноситися в той самий рахунок за умови, що уповноважений орган або будь-яке агентство, уповноважене таким органом, надало свою згоду, а внесення та видалення кожної партії вина з PDO зазначається окремо; те саме положення застосовується до вин з PGI.

Втрату права використовувати захищене зазначення походження та географічне зазначення необхідно також зазначати в реєстрі.

2. Держави-члени ЄС визначають спосіб здійснення записів в реєстрах щодо:

- (а)особистого споживання виробником та його сім'єю;
- (б)будь-яких випадкових змін в обсягах

виробництва продукції.

Стаття 40

Інформація, що міститься в реєстрах

1. Для кожного внесення або видалення продукції реєстр має надавати наведену нижче інформацію:

- (а) контрольний номер продукту, якщо такий номер вимагається відповідно до законодавства Спільноти або національного законодавства;
- (б) дата здійснення операції;
- (с) фактичну внесену або видалену кількість;
- (д) відповідний продукт, описаний згідно із законодавством Спільноти та національними правилами;
- (е) посилання на документ, що супроводжує відповідний вантаж.

2. Для вин, зазначених в абзацах 1 - 9, 15 та 16 Додатку IV до Регламенту (ЄС) № 479/2008, записи в реєстрах, що ведуться операторами мають містити не обов'язкові відомості, зазначені у Статті 60 згаданого Регламенту за умови, що вони містяться на етикетках або що їх планується відобразити на етикетках.

Обов'язкові відомості, зазначені в абзаці 1, можна замінити в реєстрах, що ведуться іншими особами, крім виробника, номером супроводжуючого документа та датою його укладання.

3. В реєстрах необхідно ідентифікувати контейнери для зберігання продукції, зазначені в абзаці 2, а також вказувати їх номінальний обсяг. На контейнери також необхідно нанести відповідні відомості, передбачені Державами-членами ЄС, щоб дати можливість органу, відповідальному за контроль, ідентифікувати їх вміст, використовуючи реєстри або документи, що замінюють ці реєстри.

Разом з тим, у випадку контейнерів з обсягом 600 літрів або менше, заповнених однією продукцією, що зберігаються на одній ділянці, може бути позначена вся ділянка, а не окремі контейнери, за умови, що така ділянка чітко відокремлена від інших ділянок.

4. У випадках, зазначених в пункті (б) Статті 31, в реєстри вилучень необхідно внести посилання на документ, у супроводі якого продукція транспортувалася раніше.

Стаття 41

Операції, що їх необхідно вносити в реєстр

1. Наведені нижче операції необхідно вносити в реєстр:

- (а) операції, що посилюють міцність алкоголю;
- (б) підкислення;
- (с) нейтралізації;
- (д) підсолоджування;
- (е) змішування;
- (ф) розливання у пляшки;
- (г) дистиляція;
- (г) виробництво всіх категорій ігристого вина, напів-ігристого вина та газованого напів-ігристого вина;
- (і) виробництво лікерних вин;
- (і) виробництво концентрованого виноградного суслу, ректифікованого або не ректифікованого;
- (к) обробка активованим вугіллям для енологічного використання;
- (л) обробка фероціанідом калію;
- (м) зміцнення вина для дистиляції;
- (н) інші процеси, що передбачають додавання алкоголю;
- (о) переробка на продукцію іншої категорії, зокрема, на ароматизоване вино;
- (р) обробка електродіалізом або обробка за допомогою іонного обміну для забезпечення стабілізації винного каменя;
- (q) додавання діметилбікарбонату (DMDC) до вина;
- (г) використання дубових чіпсів у виноробстві;
- (с) часткова деалкоголізація вина;
- (т) експериментальне використання нових

практик у виноробстві, у тому числі належне посилання на дозвіл, наданий відповідною Державою-членів ЄС;

(u) додавання діоксиду сірки, бісульфіту калію або метабісульфіту калію.

Якщо підприємству надано дозвіл на ведення спрощених реєстрів, як зазначено в пункті (с) першого підпункту пункту (1) Статті 38 цього Регламенту, уповноважений орган може приймати дублікати декларацій, як це передбачено в пункті D (4) Додатку V до Регламенту (ЄС) № 479/2008 як еквівалент записів в реєстрах для операцій збільшення алкогольної міцності, підкислення і нейтралізації.

2. Для кожної з операцій, зазначених в абзаці 1, інші реєстри, крім зазначених у Статті 42, мають включати:

(a) здійснювану операцію та дату здійснення;

(b) вид та кількість використовуваної продукції.

(c) кількість продукції, отриманої після операції, у тому числі спирту, отриманого шляхом часткової деалкоголізації вина;

(d) кількість продукції використаної для збільшення алкогольної міцності, підкислення та нейтралізації, підсолоджування та зміцнення для дистиляції;

(e) опис продукції перед та після операції згідно з відповідним законодавством Спільноти або національного законодавства;

(f) позначення на контейнерах, в яких продукція вноситься в реєстри, що знаходилися перед операцією та після операції;

(g) у випадку розливання у пляшки, кількість заповнених пляшок та їх вміст;

(h) якщо розливання у пляшки здійснюється на підставі договору, найменування та адреса компанії, що здійснює розливання.

Якщо продукція змінює категорію без здійснення однієї з операцій, зазначених в першому підпункті абзацу 1, зокрема, у

разі бродіння виноградного суслу, кількість та тип продукції, отриманої після зміни, необхідно зазначити в реєстрах.

Стаття 42

Реєстри ігристих та лікерних вин

1 Для виробництва ігристого вина, реєстри мають містити для кожного підготовленого кюве:

(a) дату підготовки;

(b) дата розливу у пляшки для всіх категорій кількості ігристого вина;

(c) обсяг кюве та опис, обсяг та справжня і потенційна міцність кожної складової;

(d) кількість використаного тиражного лікеру;

(e) кількість експедиційного лікеру;

(f) кількість отриманих пляшок, із зазначенням, у певних випадках, типу ігристого вина, використовуючи термін, що має відношення до залишкового вмісту цукру, за умови, що термі міститься на етикетці.

2 Для виробництва лікерного вина, реєстри мають відображати для кожної партії, що готується:

(a) дату додавання будь-якої продукції, перелік якої міститься в підпунктах (e) та (f) пункту 3 Додатку IV до Регламенту (ЄС) № 479/2008;

(b) вид та обсяг доданого продукту.

Стаття 43

Індивідуальні реєстри та рахунки

1 Власники реєстрів зобов'язані вести окремі реєстри або рахунки для надходження та вилучення наведеної нижче продукції, що вони її утримують в будь-яких цілях, у тому числі використання власних приміщень:

(a) цукроза;

(b) концентроване виноградне сусло;

(c) ректифіковане концентроване виноградне сусло;

(d) продукція, що використовується для підкислення;

(e) продукція, що використовується для нейтралізації;

(f) спирти, дистильовані з вина.

Ведення окремих реєстрів або рахунків не передбачає звільнень від дотримання вимог надавати декларації, зазначені в пункті D(4) Додатку V до Регламенту (ЄС) № 479/2008.

2 Окремі реєстри або рахунки, зазначені в абзаці 1, показують окремо для кожного продукту:

(a) у випадку внесення:

(i) найменування або назву компанії та адресу постачальника, із посиланням, де це доречно, на документ, що супроводжує транспортування продукту;

(ii) відповідну кількість;

(iii) дату введення;

(b) у випадку видалення:

(i) відповідну кількість;

(ii) дата використання або видалення;

(iii) де це доречно, найменування або назву компанії та адресу вантажоодержувача.

Стаття 44

Втрати

Держави-члени ЄС зобов'язані визначити максимально допустимі відсотки для втрат від випаровування під час складування, обробки або змін в категорії товарів.

Власник реєстрів звітує про втрати в письмовій формі, впродовж строку, встановленого Державами-членами ЄС, до уповноваженого органу на відповідній території, якщо фактичні втрати перевищують:

(a) під час перевезення, допуски, зазначені в пункті 1(3) Додатку VI, Частина В; та

(b) у випадках, зазначених в першому підпункті, максимальні відсотки, встановлені Державою-членом ЄС.

Уповноважений орган, зазначений в другому підпункті, зобов'язаний вжити

необхідних заходів для розслідування втрат.

Стаття 45

Терміни для внесення записів до реєстрів

1 Записи в окремих реєстрах або рахунках:

(a) зазначені у Статтях 39, 40 та 44 необхідно здійснювати, у випадку записів, не пізніше робочого дня після надходження, а у випадку вибуття, не пізніше третього дня після відправлення;

(b) зазначені у Статті 41, необхідно робити не пізніше першого робочого дня після операції, а, у випадку збагачення, в той самий день;

(c) зазначені у Статті 43, необхідно здійснювати, у випадку надходження та вибуття, не пізніше робочого дня після надходження або вибуття, а, у випадку використання, в день використання.

Разом з тим, Держави-члени ЄС мають право продовжити терміни не більше ніж на 30 днів, особливо, у випадку використання комп'ютеризованих реєстрів, за умови, що можна перевірити надходження, вибуття та операції, зазначені у Статті 41, в будь-який час на підставі інших супроводжуючих документів, а також, що ці документи вважаються уповноваженим органом, агентством або органом, уповноваженим цим органом.

2 Шляхом часткового відступлення від вимог першого підпункту абзацу 1 та відповідно до будь-яких нормативно-правових актів, ухвалених Державами-члена ЄС відповідно до підпунктів (j) та (k) пункту (1) Статті 47, вантажі однієї продукції можуть заноситися до реєстру вибуття у формі місячної загальної кількості продукції у контейнерах, як зазначено в підпункті (i) пункту (b) Статті 25.

Стаття 46

Закриття реєстрів

Один раз на рік, у визначену Державами-членами ЄС дату, реєстри надходжень та вибуття необхідно закривати (річний баланс). Інвентаризацію запасів необхідно здійснювати в контексті річного балансу. Існуючі запаси необхідно записати в реєстрі станом на дату після дати річного балансу. Якщо річний баланс показує різницю між теоретичними та фактичними запасами, її необхідно зазначити в закритих бухгалтерських книгах.

ГЛАВА IV

Спільні положення для Глав II та III

Стаття 47

Загальні та перехідні положення

1 Держави-члени ЄС мають право:

- (a) забезпечувати облік у реєстрах запасів запірних пристроїв, що встановлюються на ємкості номінальним обсягом 5 літрів або менше, як зазначено в підпункті (i) пункту (b) Статті 25, що випускаються в обіг на ринок на їх території, та зазначення спеціальних відомостей на них;
- (b) вимагати зазначення додаткової інформації в документах, що супроводжують вантажі виноробної продукції, виробленої на їх території, якщо така інформація є необхідною для перевірок;
- (c) визначати, якщо того вимагає застосування комп'ютеризована система реєстру запасів, місце на документі, що супроводжує вантаж виноробної продукції, в якому необхідно зазначити обов'язкову інформацію про початковий пункт перевезення на їх території, за умови, що шаблон типової форми, зазначеної в підпункті (i) пункту (c) абзацу (1) Статті 31 не змінювався;
- (d) дозволяти, для переміщень, що розпочинаються та завершуються на їх території без перетинання території інших Держав-членів ЄС або третій країн, впродовж перехідного періоду, що спливає 31 липня 2015 року, заміщати відомості про щільність винограду показником щільності,

вираженому в градусах Екселе;

- (e) встановлювати правило, відповідно до якого, у документах, що супроводжують вантажі виноробної продукції, укладених на їх території, необхідно зазначити не лише дату, а й час початку перевезення;
- (f) визначати, відповідно до підпункту (i) пункту (a) Статті 25, що супроводжуючі документи не потрібні, якщо виноград, пресований або не пресований, або виноградне сусло транспортуються виробниками, що належать до групи виробника, що виробили виноград або виноградне сусло самостійно, або їх виготовила група виробника, або якщо така продукція транспортується від імені таких виробників або такої групи виробника на збірний пункт або на виноробне підприємство цієї групи, за умови, що транспортування починається та завершується в межах однієї виноробної зони, та якщо відповідна продукція призначена для переробки на вино з PDO, в межах визначеного регіону, у тому числі, безпосередньо прилеглої території;
- (g) визначати в кожному випадку:
  - (i) що вантажовідправник зобов'язаний заповнити одну або декілька копій документів, що супроводжують транспортування, що починається на їх території;
  - (ii) що вантажоодержувач зобов'язаний заповнити одну або декілька копій документів, що супроводжують транспортування, що розпочалися в іншій Державі-члені ЄС або у третій країні, та завершуються на їх території;
- (h) встановлювати, що часткове відступлення від вимог підпункту (ii) пункту (a) Статті 25 щодо звільнення від обов'язку використовувати супроводжуючі документи для певних вантажів винограду може не застосовуватися до перевезень, що розпочинаються та завершуються на їх території;
- (i) встановлювати, що у випадку перевезень, зазначених у Статті 29, що

розпочинаються на їх території та завершуються в іншій Державі-члені ЄС, вантажовідправник зобов'язаний вказувати найменування та адресу уповноваженого органу в місці розвантаження в копіях документів, укладених відповідно до цієї Статті;

(j) дозволяти внесення змін до існуючих реєстрів та запроваджувати додаткові правила або більш суворі вимоги до ведення реєстрів та їх перевірки;

(к) передбачати, у випадках застосування пункту (1) Статті 33, право уповноваженого органу вести реєстри самостійно або доручати виконання цього завдання органу, уповноваженому для цієї цілі.

Зокрема, у випадку, передбаченому в пункті (j), Держави-члени ЄС мають право вимагати ведення окремих рахунків у реєстрах для певної продукції або ведення окремих реєстрів для певних категорій продукції або для певних операцій, зазначених в пункті (1) Статті 41.

2 Без шкоди для вимог Директиви 92/12/ЄЕС, Держави-члени ЄС можуть забороняти або заважати переміщенню продукції в контейнерах з номінальною ємкістю не більше 5 літрів, як зазначено в підпункті (і) пункту (b) Статті 25 на підставах, що відносяться до запірною пристрою, що використовується.

Разом з тим, Держави-члени ЄС мають право, для продукції упакованої на їх власній території, забороняти використання певних запірних пристроїв або видів упаковки або обумовлювати використання таких запірних пристроїв певними вимогами.

Стаття 48

Ведення супровідних документів та реєстрів

1. Без шкоди для будь-яких більш суворих положень, що їх можуть ухвалювати Держави-члени ЄС з метою застосування їх законодавства або національних нормативно-правових актів, ухвалених в інших цілях, супроводжуючі документи та копії необхідно зберігати не менше 5 років після завершення

календарного року, впродовж якого їх було укладено.

2. Реєстри та документи щодо внесених до них операцій необхідно зберігати не менше 5 років після закриття рахунків, до яких вони відносяться. Якщо один або декілька рахунків в реєстрі, що стосуються незначних кількостей вина, ще не закрито, такі рахунки можна переносити до інших реєстрів, за умови посилання на таке перенесення в початковому реєстрі. У такому випадку 5-річний термін, зазначений в першому підпункті, розпочинається в день перенесення.

Стаття 49

Комунікація

1 Кожна Держава-член ЄС повідомляє Комісії:

(a) найменування та адресу уповноваженого органу в цілях імплементації цього розділу;

(b) де це доречно, найменування та адресу будь-яких органів, уповноважених компетентним органом в цілях імплементації цього розділу;

2 Кожна Держава-член ЄС також повідомляє Комісії:

(a) будь-які подальші зміни щодо уповноважених органів, зазначених в абзаці 1;

(b) заходи, вжиті для імплементації цього розділу, якщо такі заходи мають особливу цінність в цілях співпраці між Державами-членами ЄС, як зазначено в Регламенті (ЄС) № 555/2008.

3 Комісія укладає та оновлює перелік, що містить найменування та адреси уповноважених органів на підставі інформації, наданої Державами-членами ЄС. Комісія публікує цей перелік в Інтернеті.

РОЗДІЛ IV

ЗАГАЛЬНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 50

Комунікація

1 Без шкоди для будь-яких конкретних положень цього Регламенту, Держави-члени ЄС вживають заходів для забезпечення дотримання термінів щодо обміну інформацією, встановлених в цьому Регламенті.

2 Держави-члени ЄС зберігають інформацію, записану на підставі цього Регламенту, впродовж не менше 5 років виробництва після року, в якому цю інформацію було записано.

3 Інформація, запитувана в цьому Регламенті, не має шкодити зобов'язанням Держав-членів ЄС, визначеним в Регламенті (ЄЕС) № 357/79 про статистичні обстеження площ, засаджених виноградниками.

Стаття 51

Очевидні помилки

Будь-яка комунікація, претензії або запити на адресу Держав-членів ЄС на підставі цього Регламенту може бути виправлена в будь-який час після подання у випадку очевидної помилки, виявленої уповноваженим органом.

Стаття 52

Форс-мажорні та виняткові обставини

Передбачені цим Регламентом санкції не накладаються у випадку форс-мажорних або виняткових обставин в межах визначення Статті 31 Регламенту Ради (ЄС) № 73/2009 ⁽¹⁶⁾.

Стаття 53

Скасування та посилання

Цей Регламент скасовує Регламенти (ЄЕС) № 649/87, (ЄС) № 884/2001 та (ЄС) № 1282/2001.

Посилання на скасовані Регламенти необхідно тлумачити як посилання на цей Регламент. Цей Регламент необхідно читати з урахуванням кореляційної таблиці, що міститься в Додатку Х.

Стаття 54

Набрання чинності

Цей Регламент набирає чинності на 7-й день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Регламент застосовується починаючи з 1 серпня 2009 р.

Цей Регламент є обов'язковим до виконання в повному обсязі та має пряму дію у всіх державах-членах ЄС.

Вчинено у м. Брюсселі, 26 травня 2009 року.

Від Комісії

Маріанн ФШЕР БЬОЛ

Член Комісії

¹⁶ Офіційний вісник, серія L, номер 30, 19.01.2009, С. 16.

ДОДАТОК I

Мінімальний обсяг інформації, що міститься в реєстрі виноградників та специфікаціях, що відносяться до цієї інформації, як зазначено у Статті 3

1. ФАЙЛ ВИНОГРАДАРЯ

1.1. Ідентифікація та місцезнаходження

1. Ідентичність виноградаря (сумісна з єдиною системою для обліку ідентичності кожного фермера, зазначеної в підпункті (f) пункту (1) Статті 15 Регламенту (ЄС) №73/2009).
2. Перелік та розташування оброблюваних земельних ділянок, засаджених виноградниками (ідентифікація сумісна з системою ідентифікації земельних ділянок сільськогосподарського призначення, зазначеної в підпункті (b) пункту (1) Статті 15 та Статті 17 Регламенту (ЄС) № 73/2009).
3. Надане, але ще не використане право посадки та право пересадки (інформація сумісна з відомостями, зазначеними у Статті 74 Регламенту (ЄС) № 555/2008 та в Таблиці 15 Додатку XIII до цього Регламенту).

1.2. Характеристики земельних ділянок, засаджених виноградниками

1. Ідентифікація земельних ділянок, засаджених виноградом: систему ідентифікації для земельних ділянок, засаджених виноградниками, необхідно запровадити на підставі карт та документів земельного реєстру або інших картографічних посилань. Необхідно використовувати методи комп'ютеризованої геоінформаційної системи (ГІС), у тому числі, переважно, повітряну або просторову зйомку (orthoimagery), з використанням однорідних стандартів, що гарантують точність, як мінімум еквівалентну картографії в масштабі 1:10 000.
2. Площа земельних ділянок, засаджених виноградниками
Якщо виноград вирощується разом з іншими культурами:
  - (a) загальна площа відповідної земельної ділянки;
  - (b) виноградарські площі, виражені в перерахунку на монокультуру (для цілей конверсії необхідно використовувати належні коефіцієнти, визначені Державою-членом ЄС).
3. Площа ділянки, засадженої виноградом або, де це доречно, площа, виражена з точки зору монокультури, з розбивкою за характеристиками винограду:
  - (a) площа, засаджена винними сортами винограду (інформація сумісна з відомостями, що містяться в повідомленнях, зазначених у Статті 74 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблиці 14 Додатку XIII до цього Регламенту):
    - (i) придатне для виробництва вина з PDO (захищене зазначення походження)
      - біле,
      - червоне/рожеве;
    - (ii) придатне для виробництва вина з PGI (захищене географічне зазначення)
      - біле,
      - червоне/рожеве;
    - (iii) придатне для виробництва вина без PDO або PGI
      - білий,

— червоний/рожевий;

- (b) площа, засаджена сортами, що містяться в переліку сортів винограду, укладеному Державами-членами ЄС відповідно до Статті 24 Регламенту (ЄС) № 479/2007, для однієї адміністративної одиниці як сорти винограду для виготовлення вина та, залежно від обставин, як сорти столового винограду, сорти для виробництва сушеного винограду або сорти для виробництва винного спирту;
  - (c) площа, засаджена сортами, що не класифіковані або не можуть бути класифікованими Державами-членами ЄС відповідно до Статті 24 Регламенту (ЄС) № 479/2007;
  - (d) площа, засаджена сортами винограду для виробництва сушеного винограду;
  - (e) засаджена площа, призначена виключно для виробництва матеріалу для вегетативного розмноження винограду (розплідник);
  - (f) площа, засаджена виноградом, що чекає на прищеплювання;
  - (g) покинуті виноградарські площі;
  - (h) тощо.
4. Винні сорти винограду, відповідна розрахована площа та частка відповідної земельної ділянки, засадженої виноградом (інформація сумісна з повідомленнями, зазначеними у Статті 74 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблиці 16 Додатку XIII до цього Регламенту):
  5. площа, засаджена без відповідного права посадки після 31 серпня 1998 (інформація сумісна з відомостями, що містяться в повідомленнях, зазначених у Статті 58 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблицях 2 та 3 Додатку XIII до цього Регламенту):
  6. площа незаконно засаджена до 1 вересня 1998 (інформація сумісна з відомостями, що містяться в повідомленнях, зазначених у Статті 58 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблицях 4 - 7 Додатку XIII до цього Регламенту):
  7. площа із новим правом посадки (інформація сумісна з відомостями, що містяться в повідомленнях, зазначених у Статті 61 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблиці 8 Додатку XIII до цього Регламенту):
  8. Засаджена площа, з правом отримання премії за корчування (інформація сумісна з повідомленнями, зазначеними у Статті 73 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблиці 11 Додатку XIII до цього Регламенту):
  9. Викорчувана площа, по відношенню до якої було виплачено премію (інформація сумісна з повідомленнями, зазначеними у Статті 68 та 73 Регламенту (ЄС) № 555/2008, та в Таблиці 12 Додатку XIII до цього Регламенту):
  10. Посівна площа, реструктуризована або конвертована відповідно до Статті 11 Регламенту (ЄС) № 479/2008 (відомості сумісні з повідомленням, зазначеним в таблиці, що міститься в Додатках VII та VIIIа до Регламенту (ЄС) № 555/2008).
  11. Посівна площа, на якій здійснюється green harvesting відповідно до Статті 12 Регламенту (ЄС) № 479/2008 (відомості сумісні з повідомленням, зазначеним в таблиці, що міститься в Додатках VII та VIIIб до Регламенту (ЄС) № 555/2008).
  12. Рік посадки або, якщо це не можливо, передбачуваний вік відповідної земельної ділянки, засадженої виноградниками (інформація сумісна з Регламентом (ЄС) № 357/79).

1.3. Обов'язкові декларації

1. Декларація про обсяги врожаю (інформація сумісна з декларацією про врожай, зазначену у Статті 8 та в таблиці, що міститься в Додатках II та III).
2. Декларація про обсяги виробництва (інформація сумісна з деклараціями про обсяги виробництва, зазначені у Статті 9 та в таблиці, що міститься в Додатку IV).

М зазначенням																		
3Виноградник и для виробництва сортних вин із захищеним зазначенням походження/ захищеним географічни м зазначенням																		
4Виноградник и для виробництва вин без захищеного зазначенням походження/ захищеного географічног о зазначення																		
5 Виноградни ки для виробництв а інших вин																		

⁽¹⁾ Необхідно зазначити загальну кількість винограду, доставленого або проданого декларантом. Відомості про ці поставки або продажі необхідно зазначити в Додатку III.

⁽²⁾ У декларації зазначається площа, засаджена виноградом, що знаходиться у виробництві в адміністративній одиниці, визначеній Державою-членом ЄС.

⁽³⁾ «Інші вина» означає вина, отримані із сортів винограду, зазначених у класифікації винних сортів винограду, укладеній Державами-членами ЄС відповідно до Статті 24 Регламенту (ЄС) № 479/2008, де це доречно, для однієї адміністративної одиниці як сорти винограду для виготовлення вина та, залежно від обставин, як сорти столового винограду, сорти для виробництва сушеного винограду або сорти для виробництва винного спирту.

ДОДАТОК III

Декларація про врожай винограду (відповідно до Статті 8)

(Щодо продукції, що продається або поставляється до надання декларації про обсяги виробництва)

Вантажоодержувачі	Характер продукції, що продається виробникам вина або кооперативним винзаводам (у гектолітрах або 100 кг)									
	Виноград та/або сусло для вино									
	з PDO		з PGI		сортовий без PDO/PGI		без PDO/PGI		Інші вина	
	Черво ні	Біл і	Черво ні	Біл і	Черво ні	Біл і	Черво ні	Біл і	Черво ні	Біл і
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										

PDO - захищене зазначення походження; захищене географічне зазначення (PGI)

ДОДАТОК IV

Декларація про виробництво [відповідно до Статті 9]

PDO - захищене зазначення походження; PGI - захищене географічне зазначення; r/g – червоне/рожеве; w – біле.

А. Інформація про декларанта	В. Місце утримування продукції ... ...
--	--

Категорія продукції, що використовується	Найменування та адреса постачальника та посилання на транспортний документ (супроводжуючий або інший документ)	Площа виноградників, що перебувають у виробництві, з яких походять використовувані продукти	Виноград (г/л або 100 кг)	Продукти, отримані з початку виробничого року, та інші продукти, крім вина, що зберігаються станом на дату надання декларації (г/л)																			
				з PDO				з PGI				сортовий без PDO/PGI				без PDO/PGI				Інше			
				Сусл		Вина		Сусл		Вина		Сусл		Вина		Сусл		Вина		Сусл		Вина	
				r	w	r	w	r	w	r	w	r	w	r	w	r	w	r	w	r	w	r	w

- (1) Для кооперативних винзаводів, перелік учасників, які доставляють весь свій врожай, необхідно вести окремо від переліку інших учасників.
- (2) Виноград, виноградне сушло (концентроване сушло, ректифіковане концентроване сушло, часткове ферментоване сушло), нові вина у процесі ферментації.
- (3) Всю продукцію для певного року виробництва, крім продукції, задекларованої в попередніх колонках, та концентроване сушло і ректифіковане концентроване сушло, що зберігається в момент подання декларації, необхідно задекларувати в цьому розділі. Кількість зазначається для категорії продукції.
- (4) У тому числі частково ферментоване сушло, але без урахування концентрованого сушла та ректифікованого концентрованого сушла.
- (5) У тому числі нові вина у процесі бродіння.

ДОДАТОК V

Декларація про запаси вина та сусла [відповідно до Статті 11]

що зберігаються станом на 31 липня (у гл)

Декларант: ...

Місце утримування продукції: ...

Категорія продукції		Загальний запас	з яких червоні та рожеві вина	з яких білі вина	Коментар
Вина	1. Запаси у виробника:				
	— вина із захищеним зазначенням походження (PDO)				
	— вина із захищеним географічним зазначенням (PGI)				
	— сортові вина без PDO/PGI				
	— сортові вина без PDO/PGI				
	— інші вина				
	Разом				
Вина	2. Запаси у трейдерів:				
	(а) вина, вироблені у Спільноті:				
	— вина із захищеним зазначенням походження (PDO)				
	— вина із захищеним географічним зазначенням (PGI)				
	— сортові вина без PDO/PGI				
	— сортові вина без PDO/PGI				
	(b) вина із третіх країн				
	Разом				
	3 Сума (1+2)				
Сусло	1 Запаси у виробника:				
	— концентроване виноградне сусло				
	— ректифіковане концентроване виноградне сусло				
	— інше сусло				

	Разом				
	2 Запаси у трейдерів:				
	— концентроване виноградне сусло				
	— ректифіковане концентроване виноградне сусло				
	— інше сусло				
	Разом				
	3 Сума (1+2)				

- (1) У тому числі якісні вина
- (2) у тому числі столові вина з географічним зазначенням.
- (3) у тому числі столові вина без географічного зазначення.
- (4) Всі вина, крім задекларованих у попередньому рядку, необхідно декларувати в цьому розділі. Кількість зазначається для категорії продукції.
- (5) У тому числі виноградне сусло, частково ферментоване виноградне сусло та частково ферментоване виноградне сусло, отримане із зародзиненого винограду.

ДОДАТОК VI

Порядок заповнення супроводжуючих документів, зазначених у Статті 26

А. Загальні правила

- 1 Супровідний документ необхідно заповнювати розбірливими символами, що не змиваються.
- 2 Документ не має містити жодних підчищень (стирань, видалень) або надписаних поверх слів. Супроводжуючий документ заборонено використовувати, якщо під час його заповнення було припущено будь-яких помилок.
- 3 Будь-яку призначену копію супроводжуючих документів необхідно позначити як «копія» або містити будь-яку еквівалентну позначку.
- 4 Якщо документ, заповнений відповідно до типової форми, що міститься в Додатку до Регламенту (ЄС) № 2719/92 (адміністративний документ або комерційний документ), або типової форми, що міститься в Додатку до Регламенту (ЄС) № 3649/92 (спрощений супроводжуючий документ або комерційний документ), використовується для супроводу виноробної продукції, до якої не застосовуються формальності, встановлені Директивою 92/12/ЄС, у полях, що не застосовуються, необхідно внести діагональну лінію від кута до кута відповідного поля.
- 5 Якщо вантажоодержувач зареєстрований на території Спільноти, наведені нижче правила застосовуються до використання супроводжуючого документу:
  - (а) перевезення продукції звільняється від акцизного збору - загальні примітки в пункті 1.5 пояснювальної записки, що міститься в додатку до Регламенту (ЄС) № 2719/92;
  - (б) якщо продукція, що транспортується в межах Спільноти, є підакцизною та випущена в обіг з метою споживання у Державі-члені ЄС відправлення - загальні примітки в пункті 1.5 пояснювальної записки, що міститься в додатку до Регламенту (ЄС) № 3649/92;
  - (с) у випадках, не зазначених в підпунктах (а) або (б):

(i) якщо використовується супроводжуючий документ потрібний для перевезень, зазначених в пунктах (a) або (b):

— копію №1 зберігає вантажовідправник,

— копія №2 супроводжує продукцію від місця завантаження до місця розвантаження та передається вантажоодержувачу або його представнику;

(ii) якщо використовується інший супроводжуючий документ:

— оригінал супроводжуючого документу супроводжує продукцію від місця завантаження до місця розвантаження та передається вантажоодержувачу або його представнику;

— вантажовідправник зберігає копію.

6 Єдиний супроводжуючий документ заповнюється для супроводження перевезення одним вантажем від одного вантажовідправника до одного вантажоодержувача наведеної нижче продукції:

(a) декілька партій продукції однієї категорії; або

(b) декілька партій різних категорій продукції за умови, що вони упаковані в контейнери з номінальною ємкістю не більше 60 літрів, на які нанесено етикетку та встановлено одноразовий запірний пристрій.

7 У випадках, зазначених в пункті (1) Статті 33, або якщо документи, що супроводжують вантаж, заповнено уповноваженим органом, документ є дійсним тільки якщо перевезення починається не пізніше 5-го робочого дня після, у певних випадках, дати перевірки дати його заповнення.

8 Якщо продукція транспортується в різних відсіках одного контейнера або змішується під час перевезення, заповнюється документ, що супроводжує кожну порцію, незалежно від того, чи продукція транспортується окремо або як суміш. Такі документи мають зазначати відповідно до правил, встановлених кожною Державою-членом ЄС, призначеного використання продукту змішування.

Разом з тим, вантажовідправники або їх уповноважені особи можуть бути уповноважені Державами-членами ЄС заповнювати єдиний супроводжуючий документ для всього продукту змішування. У таких випадках уповноважений орган зобов'язаний визначити метод надання доказів щодо категорії продукції, походження та кількості різних вантажів.

В. Спеціальні правила

1 Позначки, що відносяться до опису продукту:

1.1. Тип продукції

Вказати тип продукції, використовуючи вираження, що відповідає правилам Спільноти, та дає найточніший опис продукції, наприклад:

(a) вино без PDO/PGI;

(b) сортові вина без PDO/PGI;

(c) вино з PDO/PGI;

(d) виноградне сушло;

(e) виноградне сушло для вина з PDO;

(f) імпортоване вино.

1.2. Для транспортування наливам вин, зазначених в абзацах 1 - 9, 15 та 16 Додатку IV до Регламенту (ЄС) № 479/2008, опис продукції має містити необов'язкові відомості,

зазначені у Статті 60 згаданого Регламенту, за умови, що вони містяться на етикетках або що їх планується відобразити на етикетках.

1.3. Алкогольна міцність і щільність для перевезення продукції наливом або в контейнерах з номінальною ємкістю не більше 60 літрів, що не містять етикеток:

- (а) фактична алкогольна міць вина, крім нових вин, що знаходяться у процесі бродіння, або загальний вміст алкоголю нового вина, що знаходиться у процесі бродіння, або частково ферментованого виноградного суслу, має бути виражена у % від обсягу та десятих відсотку від обсягу.
- (б) рефракційний індекс виноградного суслу отримується за допомогою методу вимірювання, визнаного у Спільноті. Індекс виражається як потенційна алкогольна міцність в % від обсягу. Його можна замінювати показником щільності, вираженої у г/см³;
- (с) Щільність свіжого виноградного суслу, ферментація якого уповільнюється шляхом додавання спирту, необхідно виразити у грамах на см³, а фактичну міцність цієї продукції необхідно виразити у % від обсягу та десятих відсотку від обсягу;
- (д) вміст цукру концентрованого виноградного суслу, ректифікованого концентрованого виноградного суслу та концентрованого виноградного соку необхідно виражати у грамах на літр та кілограм, від загального вмісту цукрів;
- (е) фактичний вміст спирту виноградного жмиху та виною осаду можна також зазначити (необов'язково) та виражати у літрах чистого спирту на декатону.

Ця інформація надається за допомогою таблиць еквівалентності, визнаних Спільнотою, що містяться в правилах щодо методів аналізу.

Без шкоди для законодавства Спільноти, що встановлює ліміти для певної виноробної продукції, дозволені наведені нижче допуски:

- (а) щодо загального або фактичного вмісту алкоголю - допуск $\pm 0,2$ % від обсягу;
- (б) щодо щільності - допуск $\pm 0,0006$;
- (с) вміст цукру, ± 3 %.

1.4. Інші позначки для транспортування продуктів наливом:

(а) Зони виноробства

Зони виноробства, із яких походить продукція, що транспортується, необхідно зазначити відповідно до Додатку ІХ до Регламенту (ЄС) № 479/2008, за допомогою наведених нижче скорочень: А, В, С І, С ІІ, С ІІа та С ІІб.

(б) Здійснювані операції

Операції, що здійснювалися із транспортованою продукцією, необхідно зазначити за допомогою наведених нижче цифр у дужках:

- 0 : жодні операції не здійснювалися;
- 1 : збагачений продукт;
- 2 : підкислений продукт;
- 3 : нейтралізований продукт;
- 4 : підсолоджений продукт;
- 5 : збагачений продукт для дистиляції;
- 6 : продукцію, що походить з іншої географічної одиниці, крім зазначеної в описі, додано до продукції;

- 7 :продукцію, отриману з іншого сорту вина, крім зазначеного в описі, додано до продукції;
- 8 :продукцію, зібрану впродовж іншого року, крім зазначеного в описі, додано до продукції;
- 9 :продукцію виготовлено із застосування дубових чіпсів;
- 10:продукцію виготовлено на основі експериментального використання нових практик виноробства;
- 11:продукцію було частково нейтралізовано;
- 12:інші операції (зазначити)

Приклади:

- (а) для вина походженням із зони В, що його було збагачено, зазначити В (1);
- (b)для виноградного сусла, що походить із зони СШ b, що його було підкислено, зазначити СШ b (2).

Позначки щодо зони виноробства та здійснені операції, необхідно надати на додаток до тих, що стосуються опису продукції та містяться в тому самому полі зору.

2Позначки, що відносяться до нетто кількості:

Нетто кількість:

- (а)винограду, концентрованого виноградного сусла, концентрованого виноградного соку, виноградного жмиху та виною осаду в тонах або кілограмах необхідно зазначити за допомогою символів «т» або «кг»;
- (b)іншої продукції, у гектолітрах або літрах, необхідно виразити за допомогою символів «гл» або «л».

Допуск в розмірі 1,5 % від загальної нетто кількості дозволяється для зазначення кількості продукції, що перевозиться наливом.

С. Інформація, необхідна для заповнення супроводжуючих документів, зазначених у Додатку VII

Попередні примітки:

Необхідно суворо дотримуватися типової форми супроводжуючого документу, що міститься в Додатку VII. Разом з тим, розміри полів, позначених лініями та призначених для необхідної інформації, дається лише в порядку інформації.

	№ поля у формі, що міститься в Додатку VII
Вантажовідправник: повна адреса, у тому числі поштовий індекс	1
Номер посилання: кожен вантаж має містити номер посилання, який ідентифікує його в рахунках вантажовідправника (наприклад: номер рахунку)	2
Вантажоодержувач: повне найменування та адреса, у тому числі поштовий індекс	3
Уповноважений орган в пункті відправлення: найменування та адреса уповноваженого органу, відповідального за перевірку комерційних документів в пункті відправлення. Ця інформація є необхідною лише у випадку перевезення продукції до іншої Держави-члена ЄС або експорту за межі Спільноти.	4

<p>Перевізник: найменування та адреса особи, відповідальної за організацію першого перевезення (якщо відрізняється від вантажовідправника)</p> <p>Інші відомості про перевезення:</p> <p>(а) вид використовуваного транспорту (вантажівка, фургон, цистерна, автомобіль, вагон, вагон-цистерна, літак); (б) реєстраційний номер або, у випадку корабля, найменування (необов'язкова інформація).</p>	5
<p>Дата відправлення та, якщо визначено Державою-членом ЄС на території якої розпочинається перевезення, час відправлення</p> <p>У випадку перевантаження з одного виду транспорту на інший, перевізник, що завантажує продукцію, на звороті документу зобов'язаний зазначити наведені нижче відомості:</p> <p>дата відправлення,</p> <p>вид транспорту, що використовується, реєстраційний номер транспортного засобу та назву корабля,</p> <p>П.І.Б. або найменування компанії та адреса, у тому числі поштовий індекс</p>	6
<p>Місце поставки: фактичне місце поставки, якщо продукцію не було доставлено за адресою, наданою вантажоодержувачем. Для продукції, що експортується, необхідно внести один із зазначених в Додатку ІХ виразів.</p>	7
<p>Опис продукції відповідно до Регламенту (ЄС) № 479/2008 та будь-які застосовні національні правила, зокрема, обов'язкові зазначення</p> <p>Опис упаковки продукції: ідентифікаційні номери та номери на зовнішній упаковці, номер на внутрішній упаковці</p> <p>Опис можна продовжувати на окремому аркуші, що додається до кожної копії. Для цього можна використовувати пакувальний лист.</p> <p>Для перевезення навалом:</p> <p>вина: фактичний вміст алкоголю,</p> <p>для неферментованої продукції: рефракційний індекс або щільність,</p> <p>для продукції у процесі бродіння, загальний вміст алкоголю,</p> <p>для вин із залишковим вмістом цукру більше 4 г/л, крім фактичної концентрації спирту, загальна концентрація спирту.</p>	8
<p>Кількість:</p> <p>для продуктів наливом, загальна нетто кількість,</p> <p>для упакованої продукції, кількість та номінальний обсяг використаних контейнерів.</p>	9
<p>У випадку додаткової інформації, що її вимагає Держава-член ЄС в місці відправлення, якщо така інформація є необхідною, необхідно дотримуватися інструкцій відповідної Держави-члена ЄС; якщо ні, зазначити діагональну лінію в цьому полі.</p>	10
<p>Свідоцтво про захищене зазначення походження або захищене географічне зазначення: див. Статтю 31.</p>	11

ДОДАТОК VII

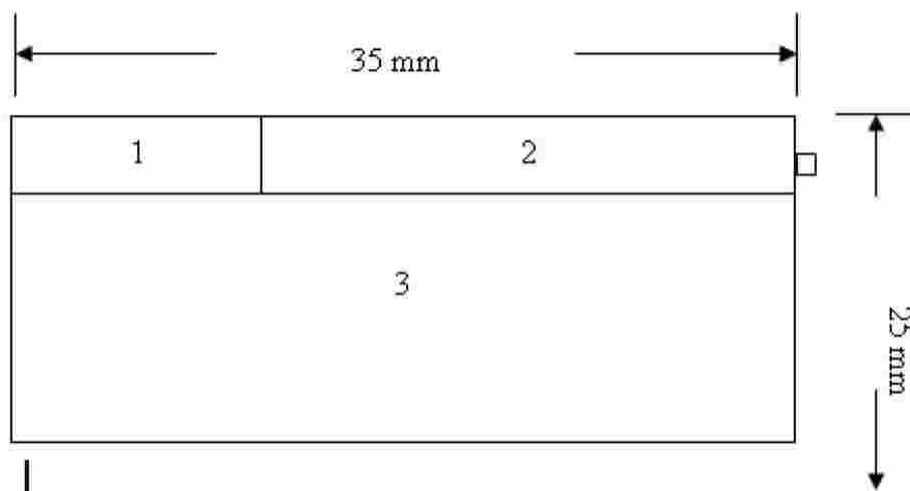
Супроводжувачий документ для транспортування виноробної продукції, зазначеної в пункті (2)(а) Статті 24

1. Consignor (Name and address)	2. Reference number
	4. Competent authority at place of dispatch (Name and address)
3. Consignee: (Name and address)	6. Date of dispatch
	7. Place of delivery
5. Carrier and other transport details	
8. Description of product	9. Quantity
10. Additional information required by the Member State of dispatch	
11. Certificates (certain wines)	
12. Checks by the competent authorities	Signatory's company and telephone number
	Name of signatory
	Place and date
	Signature

ДОДАТОК VIII

Спеціальний штамп, зазначений в підпункті (b) пункту (3) Статті 31

ДОДАТОК IX

Записи, зазначені у другому підпункті пункту (1) Статті 27

— : Болгарською	: ИЗНЕСЕНО
— : Іспанською	: EXPORTADO
— : Чеською	: VYVEZENO
— : Данською	: UDFØRSEL
— : Німецькою	: AUSGEFÜHRT
— : Естонською	: EKSPORDITUD
— : Грецькою	: ΕΞΑΧΘΕΝ
— : Англійською	: EXPORTED
— : Французькою	: EXPORTÉ
— : Італійською	: ESPORTATO
— : Латвійською	: EKSPORTĒTS
— : Литовською	: EKSPORTUOTA
— : Угорською	: EXPORTÁLVA
— : Мальтійською	: ESPORTAT
— : Голландською	: UITGEVOERD
— : Польською	: WYWIEZIONO
— : Португальською	: EXPORTADO
— : Румунською	: EXPORTAT
— : Словацькою	: VYVEZENÉ
— : Словенською	: IZVOŽENO
— : Фінською	: VIETŮ

ДОДАТОК X

Кореляційна таблиця, зазначена в пункті (2) Статті 53

1 Регламент (ЄЕС) № 649/87

Регламент (ЄС) № 649/87	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 2
пункт (1) Статті 3	пункт (3) Статті 3
пункт (2) Статті 3	підпункт (2) пункту 1.2. Додатку I
пункт (3) Статті 3	пункт (3) Статті 2
Стаття 4	—
Стаття 5	—
Стаття 6	—
пункт (7) Статті 1	—
пункт (7) Статті 2	—
Стаття 8	—
Стаття 9	—
Стаття 10	—
Додаток I	Додаток I
Додаток II	—

2 Регламент (ЄЕС) № 884/2001

Регламент (ЄС) № 884/2001	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 21
Стаття 2	Стаття 22
пункт (1) Статті 3	Стаття 23
пункти (2) та (3) Статті 3	Стаття 24
пункт (4) Статті 3	Стаття 28
Стаття 4	Стаття 25
пункт (1) Статті 5	Стаття 33
пункт (2) Статті 5	Стаття 30
пункти (1) – (2) Статті 6	Стаття 26
пункти (3) – (4) Статті 6	ДОДАТОК VI
пункти (5) – (6) Статті 6	Стаття 34

пункт (7) Статті 6	Стаття 32
Стаття 7	Стаття 31
пункт (1) Статті 8	ДОДАТОК VI
пункти (2) – (5) Статті 8	Стаття 27
Стаття 9	Стаття 35
Стаття 10	Стаття 29
підпункт перший пункту (1) та пункт (3) Статті 11	Стаття 36
пункт (1) та (b) Статті 11	Стаття 37
пункт (1) та (2) Статті 12	Стаття 38
пункт (3) Статті 12	пункт (1) Статті 39
перший підпункт пункту (4) Статті 12	Стаття 44
четвертий підпункт пункту (4) Статті 12	пункт (2) Статті 39
пункт (1) Статті 13	пункти (1) та (4) Статті 40
пункт (2) Статті 13	Стаття 46
пункти (1) – (2) Статті 14	Стаття 41
пункти (3) – (4) Статті 14	Стаття 42
Стаття 15	Стаття 43
Стаття 16	Стаття 45
Стаття 17	підпункти (j) та (k) пункту (1) Статті 47
Стаття 18	підпункти (a) - (i) пункту (1) Статті 47
Стаття 19	Стаття 48
Стаття 20	Стаття 49
Стаття 21	—
Стаття 22	—

3 Регламент (ЄС) № 1282/2001

Регламент (ЄС) № 1282/2001	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 6
Стаття 2	Стаття 8
Стаття 3	Додаток II
пункти (1), (3), (4) та (5) Статті 4	Стаття 9
пункт (2) Статті 4	Стаття 10
Стаття 5	Стаття 13
Стаття 6	Стаття 11
підпункти (1) - (3) пункту (1) Статті 7	пункт (1) Статті 12
четвертий підпункт пункту (1) Статті 7	Стаття 17

пункт (2) Статті 7	Стаття 14
Стаття 8	Додаток II
Стаття 9	Стаття 15
Стаття 10	Стаття 20
Стаття 11	Стаття 16
Стаття 12	пункт (1) Статті 18
перший підпункт пункту (2) Статті 13	пункт (2) Статті 13
Стаття 14	—
Стаття 15	—
пункт (1) Статті 16	пункт (1) та перший підпункт пункту (2) Статті 19
Стаття 17	другий підпункт пункту (2) Статті 14
Стаття 18	—
Стаття 19	—
Стаття 20	—
